

www.e-rara.ch

**Xenophontis philosophi ac historici excellentissimi Opera, quae
quidem extant, omnia**

Xenophon

Basileae, anno 1545

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-104628>

De Re Equestri Libellus

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ἔλλασι γηροσύμειδα, ἀσφαλέστερον ἢ οἰκίσσμεν, οὐκ ἐξ
 σεροι δὲ ἐσόμεθα. καὶ ὁ μὲν δὴ μὲν τριφῆς οὐ πορῆσει.
 οἱ δὲ πλούσιοι ἔτι εἰς τὸν πόλεμον διαπάνης ἀπαλλαγῇ
 σονται. πόδουσίαις δὲ πολλῆς γηροσύνης, μεγαλοπρε-
 πέστερον ἢ ἔτι ἢ νῦν ἐορτὰς ἀφομεν, ἱερὰ δὲ ἐπιδουκω-
 σμεν. τέχῃ δὲ καὶ νεωρίᾳ ἀνερθώσμεν. ἱερῶσι δὲ καὶ
 βουλῇ καὶ ἀρχαῖς ὅτι πᾶσι τὰ πάτρια ἀφιδώσμεν,
 πῶς δὲ ἀξίον ὡς τάχιστα τοῦτο ἐγχεῖν, ἵνα ἐπὶ ἐφ' ἡ-
 μῶν ἐπίδωμεν τὴν πόλιν μετ' ἀσφαλείας οὐδαιμονοῦ-
 σαν, εἴ γε μὴν ταῦτα διδόντες ὑμῖν πράττειν, συμβεβη-
 σαιμ' ἀνέγνωμεν περὶ πάντας καὶ εἰς δωδώνην, καὶ εἰς
 Δελφοὺς ἐπὶ ἐρεθιστὶ θεοῦ, εἰ δὲ οὐ καὶ ἀμεινον ἔσται
 τῇ πόλει οὕτω κατὰ σκευὰς ἀνερθῆναι, καὶ αὐτὴ καὶ εἰς
 τὸν ἔπειτα χρόνον. εἰ δὲ ταῦτα σωαίνουσιν, τίτ' αὖ αὐ-
 φαίην χεῖρα ἐπιδωτῆν, τίνας δὲ οὐκ ἀποποιήσμεν,
 ταῦτα καλίστα καὶ ἀρίστα πράττειν αὐτῶν, ὅς δ' αὖ ἐλοι-
 θεὸς τότοις εἰκόσ καλλιερῆσαντας ἀρχέδωκε τὸ ὄργον.
 σὺ γὰρ θεῶν πρᾶττομεν, εἰκόσ ὅτι πρᾶττες πείσονται
 οὐκ ὅτι ἀμεινον ἔσται τῇ πόλει.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΡΗΤΟΡΟΣ ΠΕΡΙ,

ΙΠΠΙΚΗΣ.

ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ συμβεβηκεν ἡμῖν πο-
 λὺν χρόνον ἵππων, οἰόμεθα ἐμπε-
 ροὶ ἵππων γεγενησθαι, ἐκδόμεθα καὶ
 τοῖς νεωτέροις τῷ φίλῳ διηλῶσαι,
 ἢ αὖ νομίζωμεν αὐτῶν ὁρῶντα τὰ ἵπ-
 ποις πωστέρεα. σιωπῶντες μὲν
 ἐν τῷ σίμῳ πόδι ἵππων, ὅς ὅτι τὸ ἐλδυσίνιον ἀν-
 νησιον ἵππων χαλκῶν ἀνέθηκε, καὶ τὸ βάθρον τὰ ἐα-
 πιδέργα διέττυπασεν. ἡμεῖς γὰρ μὲν τοῖς οὖτοι σιωπῶντες
 μὲν ταῦτα γινώσκοντες ἐκείνους, ἐκ δὲ ἀλφειομεν ἐκ τῆς
 τέρων, ἀλλὰ πολὺ ἴδιον παραδιδώσμεν αὐτὰ τοῖς φί-
 λῳ, νομίζοντες ἀξιοπιστέρη εἶναι, ὅτι ἡλικίῳς ἵπποι
 τὰ ἡμῖν ἐγνώσκειν ἵππων, καὶ ὅτι διὰ παρέλπιον, ἡμεῖς
 περὶ αὐτῶν διηλῶσαι. πρῶτον δὲ γράψομεν, ὡς αὐτὸς
 ἡλικία δὲ παρὰ τὸ γινώσκοντες ἵππων, ὅτι μὲν τοῖνυν ἐπὶ ἀδρα-
 μᾶσιν πάλιν, διηλόντι τὸ σῶμα δὲ δοκιμάζειν. τῆς
 ψυχῆς δὲ πάντῃ τεκμήρια παρέχει, ὁ μὲν πᾶσι
 βασινομεν. ὅτι γὰρ μὴν σῶμα πρῶτον φάμεν χη-
 ναίειν, εἰ τὰ αὐτῶν πάλιν λαλᾷ, καὶ ἡ ψυχὴ μὲν οὐ-
 ων δὲ θεμελίον, ὅτι ἵππος πολεμιστὴς οὐδὲν ἄν
 ὀφείλῃ εἶναι, οὐδ' ἔτι ἀλλὰ πάντῃ ἀγαθὰ ἔχει, κακὸς
 δ' εἶναι. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ δύναιτο τῶν ἀγαθῶν χεῖρα. πό-
 δας δ' αὖ τις δοκιμάζει, πρῶτον μὲν αὐτῷ οὐκ ἔστι
 πᾶσι. οἱ γὰρ πᾶσι πολὺ τῷ λεπτῷ ἀφέρουσι εἰς οὐπο-
 δίκην. ἔπειτα δὲ αὐτῷ δὲ λαμβάνειν, πότερον αὐτῷ πάλιν
 εἰσιν ἐφελκᾷ, καὶ περὶ αὐτῶν καὶ ἐμπεδόν, καὶ ὁππότε
 ἡ κα-
 μῆλα, αὐτῷ γὰρ ἐφελκᾷ πότερον ἀπὸ τῆς διαπέρας ἔχουσι τῆς
 καλῆς καὶ καλῶν μῆλων. αὐτῷ δὲ ταπείνως ὁμοίως βασινοῦσι
 τῶτε.

Græcis, urbem tutius incoleamus, celebrius erit nomen
 nostrum, populus omnibus rebus ad uictum necessa-
 rijs abundabit, locupletes impensis bellicis libera-
 buntur, cumq; futura sit maior omnium rerum copia;
 magnificentius etiam quam nunc festos dies celebrabi-
 mus, & templa instaurabimus, itemq; muros & na-
 ualia reficiemus: sacerdotibus autem, magistratibus
 & equitibus quæ præberi solebant more institutoq;
 patrio, restituemus. Quid est quamobrem quamprimū
 hac non aggrediamur, ut etiam nobis uiuentibus rem
 publicam et beatam uideamus? Quod si à uobis hæc
 decreta fuerint, illud consilium do, ut Dodonam Del-
 phosq; legati mittantur, qui à dijs oracula petant, sit
 ne hæc reipublicæ constitutio & nunc & in reliquū
 tempus huic ciuitati fusa & felix futura. Si annue-
 rint, censebo interrogandos quibus dijs in urbem ac-
 citis, hæc pulcherrima & optima efficere possimus.
 Quoscumq; autem designarint deos, primum ijs ut li-
 temus æquum est, deinde ut rem ipsam aggrediamur.
 Quæ enim dei uoluntate suscipiuntur, ea par est melio-
 res felicioresq; euentus habere.

XENOPHONTIS

DE RE EQVESTRI LIBELLVS,

IOACHIMO CAMERARIO

interprete.

VIA, cum ita acciderit longo
 ut tempore in re equestri uer-
 saremur, aliquem usum nos il-
 lius habere existimamus, ui-
 sum est adolescentibus amicis
 nostris rationem exponere,
 quâ secutos illos in optimos
 equites euasuros esse arbitramur. Extant quidē Simo-
 nis quoq; de re equestri scripta, à quo etiā æneus e-
 quus Athenis in Elcusiō positus est, & in basi cala-
 ta opera & facta ipsius. Cuius cum sententiā quod qui-
 busdam in rebus nostrā fortē cōuenire animaduertis-
 semus, non ideo omittere neq; inducere hæc in parte
 scripturā uoluimus, ac potius eo studiosius persecuti
 sumus, quod speraremus maiorē fidē inuentura ea es-
 se, quæ tradidisset similiter et ille rei equestris peritus
 habitus. Si quæ uero hic prætermisit, nos explicare cō-
 nabimur. Ac primū ostendemus, quid contra uendito-
 rum imposturas sit obseruandum. Nam equi nondum
 domiti corpus modo diligenter explorandum est,
 quod animi haud satis claras significationes dare so-
 leat equus, qui nondum conscenditur. Sed in corpore
 prima erit pedum consideratio. Vt enim, quamuis be-
 ne superioribus sui partibus edificata domus, si non
 subiecta sint cōuenientia fundamenta, nulli usui fue-
 rit, ita & bellator equus nulli usui fuerit, si maxime
 omnibus alijs dotibus, cum malis tamen pedibus, abū-
 det: talis enim nullis suis dotibus uti possit. In explo-
 randis igitur pedibus primum ungula consideranda.
 Spissa enim ad pedum bonitatem longē differt à tenui.
 Deinde cognoscendum, utrum ungula sint ardue, an
 tam priore parte quā posteriore depresso siue humi-
 les. Nam arduæ supra altius à solo testudinem, quam
 uocant, elatam habent: at depresso sic gradiuntur.
 Dd 4 pedis

καὶ ὁ ἰσχυρὸς δὲ ὅταν μικρότατος φαίνεται, ὡς αἰετὸς μέ-
 γας ὢν, μέγας μὲν τι καὶ αἰχμῆς, μέγας δὲ πρὸς αὐτὸν
 νῆστερον. ὁ δὲ συφορώτερος αὐτὸν τὸν ἵππον παρέχειται.
 τὰ γὰρ μὲν ἰχία πλατεῖα εἰνὶ μὲν καὶ ὀστέων, ἵνα αὐ-
 κούλῃται τὰς πλῆθους καὶ τοῖς σέροις. ἢ δὲ πάντα
 κρεῖττον, καὶ φρόνως αὐτὰ πρὸς τὸν δρόμον εἶναι, καὶ ὅτι
 τόρον μάλλον αὐτὸν ἵππον παρέχεται. μηρούς γε μὲν
 οὐδὲν ὥς πρὸς ἡμᾶς πλατεῖα τῇ γραμμῇ διατετα-
 νῶς εἶναι, ὅταν καὶ τὰ ὀπίσθεν σκέλη διαπολλῶν ὑποδύ-
 σαι. τὸ δὲ ποῖον ἅμα γρηγορότερον τε καὶ ἰσχυρότερον
 εἶναι, ὡς ὑποβάσιν τε καὶ ἰππασίαν, καὶ ἅπαντα βελτίω
 εἶναι ἐκ τούτων. περὶ μὲν οὖν δ' αὐτὸν ἀνδρώπων, ὅταν
 γὰρ ἔσται ἡ γῆς ἀφ' αὐτῶν βόλων, διαβάντων πᾶν τοῦ
 καλῶς, ἢ συμμεινῶντος ὑπὸ χερσὶ ἀνδρῶν. τὸς γὰρ μὲν
 ὁρῶντες δὲ μὴ μεγάλους τὸν ἵππον εἶναι, οὐκ εἰσι πώ-
 λους καὶ πῶλῶν. πόρι γὰρ μὲν τῶν κρεττόνων ἀσφαγῶν,
 ἢ κνημῶν καὶ κυνητόδων καὶ ὀπλῶν, τὰ αὐτὰ λέγοντες,
 ἢ πρὸς πόρι τῶν ἐμπροσθεν. γράφει δὲ βούλομαι καὶ ὅτι
 ὅταν αὐτὸν μεγέθους ἦκιστα ἀρτυγχανοὶ τίς, ὅταν γὰρ αὐ-
 τὸν αὐτὸν κνημῶν διδύς γιγνομένου ὑφ' ἡλότηται, οὐτὸ
 καί τις γίγνεται. περὶ οὖν γὰρ τῶν χρόνων πάντων
 τῶν τε τροπῶν, αὐτὸν μὲν λυγρῶς εἰς μεγέθους οὐ μάλα
 αὐξάνει. πρὸς δὲ ταύτας ὡς αὐτὸν συμμεινῶς εἶναι συ-
 νεισὶν, καὶ τὸ ἄλλο σῶμα. εἰ δὲ μὲν δὲ πῶλῶν ὅταν δοκί-
 μῶνται, μάλιστα αὐτὸν ἡμῖν δοκῶσι τυγχάνειν εὐπορίᾳ
 καὶ ἰσχυροῦ, καὶ ὀστέων, ὡς ἡμῶν, καὶ δύμεγέ-
 θους. εἰ δὲ τινος αὐτὸν ἀνδρῶν μετὰ πῶλῶν, ὁ μὲν οὐ-
 τὸν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δοκίμαζομεν. πολλὰ γὰρ πλεονάζει
 ὁ ἀνδρῶν ὅτι ἀνδρῶν, ἢ ἐκ τοιούτων ἀνδρῶν γίγνεται.
 ὅπως γὰρ μὲν δὲ πῶλῶν δοκῶσι ἡμῖν γρηγορότερον εἶναι. τὰ
 ποῖα μὲν γὰρ δὲ τῶν πόλῶν ἵππων, οἱ τοῖς καί-
 μεν τὰ ἐκαστὰ τοῖς, καὶ πῶλῶν οὐκ ἐλαχίστου μετὰ
 χρόνου. πολλὰ δὲ ἐκαστὸν τῶν πῶλῶν ἀνδρῶν, καὶ ὅτι
 μὲν καὶ ἀνδρῶν τὸ μετὰ πῶλῶν ἐκαστὸν καὶ ἵππων,
 ἢ ὑποπῶλῶν ἢ ἵππων ἐκαστὸν μελετᾶν. τῶν τε πρὸς ἐν-
 τὸν τῶν τοῖον τῶν ὀπλῶν, καὶ τῶν πολιτικῶν, καὶ τῶν
 πολεμικῶν μάλλον, ἢ ἀπὸ πῶλῶν οὐκ ἐλαχίστου. ὁ μὲν
 δὲ ὡς πρὸς γὰρ γιγνώσκω πῶλῶν πῶλῶν, ἀνδρῶν ἐκ-
 αστὸν τὸν πῶλῶν. γὰρ μὲν οὖν ὡς πῶλῶν ὅταν ὑπὸ
 τέχνῃ ἐκαστὸν συγγραφεύων, ὁ δὲ ἐκαστὸν ὑποπῶλῶν
 ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ὅταν ἐκαστὸν. ταῦτα γὰρ ὑποπῶλῶν
 τε εἶναι τῶν πῶλῶν ἀνδρῶν, ὡς δὲ ὑποπῶλῶν, εἰ μὲν
 λατὸν μὲν οὐκ ἐλαχίστου. ὅπως μὲν πρὸς τε καὶ
 χειρὸς καὶ ὀπλῶν ἀνδρῶν. ὁ πῶλῶν ἐκαστὸν τῶν
 πῶλῶν ἀνδρῶν ὑποπῶλῶν. τὸ γὰρ τοιούτου οἰκίστη τὰ
 πῶλῶν καὶ ὅτι τῶν ἵππων ὅταν ἐκαστὸν, ἢ ἐκαστὸν
 ὁ μὲν πῶλῶν καὶ διὰ τῶν, καὶ μὴ ὅτι ἐκαστὸν περὶ αὐτοῦ
 εἶναι. μετὰ ἡμεῖς γίγνεται τῶν πῶλῶν. τὸ δὲ φανερὸν καὶ
 πῶλῶν καὶ τῶν λυγρῶν ἀπὸ πῶλῶν ἀνδρῶν. ὁ δὲ ἀνδρῶ-
 πῶν. ταῦτα γὰρ γιγνομένων, ἀνδρῶν μὴ μόνον ὀπλῶν
 ἀνδρῶν, καὶ πῶλῶν ἀνδρῶν. καὶ ὅτι ἀνδρῶν. καὶ ὅτι ἀνδρῶν
 δὲ καὶ ὡς ὑποπῶλῶν ὁ ἵππος μάλιστα ἡδύς. ταῦτα
 δὲ ὡς πῶλῶν ἀνδρῶν, καὶ ὅτι ἀνδρῶν. ὁ δὲ ἀνδρῶν
 ἐκαστὸν, ὡς πῶλῶν ἀνδρῶν ὑποπῶλῶν. πῶλῶν καὶ ὅτι
 πῶλῶν ἵππων καὶ τὸ δὲ ὀπλῶν ἀνδρῶν, καὶ πῶλῶν ἀνδρῶν
 μὲν ὀπλῶν, πῶλῶν ἀνδρῶν δὲ φανερὸν πῶλῶν.
 τούτων

ita etiam illa esse minima uidebuntur, quæ uasitate
 sua partim deformant, partim etiam debilitant et
 grauant equos. Coxas esse et latas et carnosas o-
 portet, ut consentaneæ sint cum pectore et lateri-
 bus. Soliditas membrorum omnium, ea uero cum
 ad cursum celeriores, tum actiores equum red-
 dit. Femina quidem sub cauda si latioris interualli li-
 nea distinxerit, hoc pacto, quia crura posteriora spa-
 ciosius attrahentur, ideo et successio ac equitatio
 10 erit terribilior et firmiter, et quam aliter essent, me-
 liora omnia. Hoc de homine potest intelligi. Nam
 sublaturi aliquid de terra, in eo diuaticatis, non co-
 pressis cruribus annituntur. Testiculi equini gran-
 des esse non debent: sed in pullo hoc notari non po-
 test. De posteriorum pedum talis seu tibijs, deq; ijs,
 quos *νυγίπῶδες* uocari diximus, et de ungulis, eadē
 quæ de prioribus pedibus tradita sunt, perhibemus.
 Nunc scribam, quid secutus in aestimanda magnitu-
 dine futura minime decipiari. Nam pullus cuius d
 20 primo statim ortu altiores tibie fuerint, is maximus
 futurus est. Omnium enim quadrupedum tibie pro-
 cessu temporis minime crescunt altitudine, secun-
 dum has uero consentiente magnitudine corpus re-
 liquum augetur. Atque hæc in pullis eligendis qui
 obseruare uoluerint, eos adepturos puto optimis
 pedibus et robore ac carne bona, tum uero pul-
 chritudine et magnitudine præditos equos. Sin au-
 gescentes aliqui mutati fuerint, nos tamen auda-
 cter in electionibus ea, quæ præcepimus, sequemur:
 30 multo enim certe plures laudabiles de turpibus,
 quam de huiusmodi turpes exiitunt. Nunc de in-
 ceptis de educendis pullis præcipiendum duximus.
 Ac in urbibus quidem equestris ordo constitui so-
 let eorum, qui et satis opulenti sint, et in reipubli-
 cæ parte nequaquam postrema uersentur. Læge au-
 tem satius, cum adolescenti corporis et uirium sua-
 rum et equitationum curam gerere, aut perito iam
 equitandi sese exercere, quam occupari in pullis do-
 mandis, tum senioribus familiam, amicos, rempu-
 40 blicam in pace et bello completi studio et respe-
 ctu suo, quam educendis pullis incumbere. Quare
 ille equester, ut mea fert de pullis educendis ratio,
 tradet pullum suum domitori, sic tamen, ut non se-
 cus, ac si filium magistro erudiendum traderet, con-
 sribat quomodo instructum reddi uelit. Hinc enim
 quasi indicem accipiet domitor eorum, quibus pul-
 lum, si mercedē auferre uoluerit, instituendum esse
 sibi sciat. Providebitur autē, ut accipiat domitor pul-
 lum mansuetum, et manuum patientem, atq; amari
 50 tem hominum, quæ pleraq; domi a curatoribus illo-
 rum efficiuntur, qui norint, cum famem atq; sitim,
 tum irascentiam pulli ad silentia et solitudines re-
 legare, contra uero cibum et potum et depulsiō-
 nes offensarum per homines procurare. His enim
 custodiis non solum diligi à pullis homines, sed re-
 quiri etiam necesse est. Contrectandæ etiam eæ par-
 tes corporis, quas maxime tangi equus gaudet. Hæ
 sunt densissimæ pilis, et à quib. molesta depellere ip-
 se nequit. Iubeatur et curator pullū cum traducere
 per turbā, tū uarias ad species et uoces admo-
 nere.

ἄλλοι δὲ καὶ διώκοντες πόνους ὑποφέρουσιν, πείθονται δὲ
 μάστιγι, ὅτι αὐτοὶ ἐκόντως ἀλυπότακτοι εἶναι, καὶ σωτη-
 ριάται· τῷ ἀναβάτη γὰρ τοῖς πολεμικοῖς. οἱ δὲ καὶ οἱ
 βλακείαν ἐλάττωσιν πολλὰς δεινότητες, καὶ οἱ τὸ ὑπερδύ-
 μοι εἶναι πολλὰς θωπείας τε καὶ πραγματείας. ἀρχολίαν
 μὲν ταῖς χερσὶ τῷ ἀναβάτη παρέρχονται, ἀνυμνίαν δὲ
 ἐν τοῖς λινδύοις. ὅταν γὰρ μὲν ἀγαθὸς ἵππου πρὶν ἵστα-
 σθαι, καὶ οἰκασθε ἀγαθῶνται, καλὸν μὲν γὰρ τοιοῦτον εἶναι
 κίαν, τοῦ σαδμῶν εἶναι, ὅποι πλεονέκτης ὁ δεισιπότης ὄψεται
 τὸν ἵππον. ἀγαθὸν δὲ οὕτω κατασκευάζει· τὸν ἵππον
 να, ὥστε μὴ μὲν μάλλον οἰόντ' εἶναι τὸν τῷ ἵππου σίτον
 ἡλαπύων ἐκ τῆς φάτνης, καὶ τὸν τῷ δεισιπότη ἐκ τῆς πε-
 μείον. ὁ δὲ τοῦτο ἀμελεῖ, ἐμοὶ μὲν ἐαυτοῦ δοκεῖ ἀμε-
 λῆναι. διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς λινδύοις τὸ αὐτὸ σῶμα τῶν
 ἵππων ὁ δεισιπότης παρακατατίθεται. ἐστὶ δὲ οὐ μόνον τῷ
 καὶ ἐλπίσθαι γνῆκα τὸν σίτον ἀγαθὸς ὁ ἐχρὺς ἵππων,
 ἀλλ' ὅτι καὶ ὅταν μὴ ἐκκομῇ τὸν σίτον ὁ ἵππος, φα-
 νερόν γίγνεται. τοῦτον δὲ αὐτὸς αἰδομένην γινώ-
 σκει, ὅτι καὶ τὸ σῶμα ὑπερμενοῦ δεισιπότης, καὶ ἡ
 περὶ τὸν σίτον αὐτοῦ πείσσει, καὶ κριθίσις, καὶ ἄλλαι
 ἀρρώστια ὑποδύεται. ἐστὶ δὲ ὡς περὶ ἀνθρώπων, ὅταν καὶ ἵπ-
 πος ἀρχόμενος πᾶν τὰ ὑπερμενοῦ, καὶ περὶ αὐτὸν σκε-
 ρώθῃ τε καὶ ὁρμητικῶς τὰ νοσήματα. ὡς περὶ δὲ τῷ ἵπ-
 πῳ σίτον τε καὶ γυμνασίον ὑπερμελεῖται, ὅπως αὖ τὸ σῶ-
 μα ἰσχυρὸν, ὅταν καὶ αὐτὸ πόδας ἀσκητέον. τὰ γὰρ τοῖνυν ὑ-
 γρὰ τε καὶ λεῖα τὰ σαδμῶν, λυμνίαν τε καὶ ταῖς διφύσειν
 ὁπλῆς, τὰ δὲ ὡς μὲν καὶ ὑγρὰ εἶναι, ἀπέρχεται. ὡς δὲ καὶ
 λεῖα, λείαν δὲ χροῖα καταρῶν γυμνίαν πρὸς ἀλλήλους πα-
 ραπλησίους ὁπλῆς τὸ μέγεθος. τὰ γὰρ τοιαῦτα σαδμῶν,
 καὶ ἀπερρηκτόν τινα σερρεῖ αὐτὸ πόδας. ἐπειτα γὰρ μὲν
 τῷ ἵππῳ κόμῳ ἀσκητέον μὲν τὸν ἵππον ὅπως φησὶ. με-
 ταδετέον γὰρ μετὰ τὸ ἀριστον ἀπὸ τῆς φάτνης, ἐν ἡλίῳ ὡς
 τὸ δὲ πρὶν εἶναι. ὡς δὲ αὐτὸ ὁ ὁρμητικὸς βέλεις εἶναι,
 καὶ αὐτὸ πόδας καταρῶν, ἐλθὼν τρογυλῶν ἀμει-
 τόμων ὅσων μνακίους ἀμάρτας τέτταρας καὶ πέντε χύ-
 δριον καταρῶν, ποδὶ χιλιῶντας σιδηρῶν, ὡς αὐτὸν σκε-
 λαννύοντες. ὡς δὲ τούτων ἐσκήσας ὡς περὶ γὰρ ὁ δὲ ὡς λεῖα
 δὲ αὐτὸν μέρους τῆς ἡμέρας πορδύοιτο. ἀνάγκη γὰρ καὶ
 μὲν τὸν μναπὶ ἵππων καὶ ἡμετέρας ταῖς ὁπλῆς, καὶ ἀπὸ
 ὅταν βελίξῃ. καὶ τὰς χελιδόνες δὲ τῶν ποδῶν οἱ οὕτω
 λεχρῶν καὶ λεῖα σερρεῖσιν. ὡς δὲ ποδὶ τῶν ὁπλῶν ὅπως καὶ
 σερρεῖσιν, ὅπως καὶ ποδὶ τῶν σωματικῶν ὅπως μαλακὰ
 εἶναι, ὑπερμελεῖται δὲ. τὰ δὲ αὐτὰ ἀνθρώπου τε σέρκεα
 καὶ ἵππου σῶμα ἀπαλῶς. ἵππῳ δὲ ἀνθρώπου ἡμῖν δοκεῖ
 εἶναι καὶ τὸν ἵππον κόμῳ περὶ αὐτὸν δὲ αὐτὸν δὲ ποδὶ τὸν
 ἵππον πρὸς τὴν. πρῶτον μὲν τοῖνυν τῆς ὑπερμελεῖας
 φρενὸς ἐπίστασθαι αὐτὸν δὲ, καὶ πότε τὸ ἀμῶς ποιεῖσθαι,
 γινώσκον ἢ ὑπερμελεῖ ποδὶ τίθεται. πολλὰς γὰρ κινήσας
 ὁ ἵππος ὡς πρὸς φάτνην τῆς λεφάλλῃ, ἐκ μὴ ἀσκήσας ἢ φορ-
 βῆς ποδὶ τὰ ὡς εἶναι, πολλὰς αὐτὸν ἐλκῶν ποιοῖν. ἐλκῶν
 μὲν γὰρ μὲν πύτων, ἀνολγῶν τὸν ἵππον καὶ ποδὶ τὸ
 χαλινούσθαι, καὶ ποδὶ τὸ φέρεσθαι δυσκολώτερον εἶναι.
 ἀγαθὸν δὲ καὶ τὸ τετάρθαι τῷ ἵππῳ κόμῳ καὶ ἡμέραν
 τὴν ἡμέραν, καὶ τὰ ὑπερμελεῖα τῷ ἵππῳ ἐκφέρειν
 εἰς τὴν ἡμέραν. ὅταν γὰρ ποιεῖν, αὐτὸς τὸν ἵππον ἀπαλ-
 λῶν, καὶ ἀμῶς τὸν ἵππον ὡφελῶν. εἰ δὲ γνῶναι δὲ καὶ τὸν
 ἵππον.

qui laborare et possit, neque nolit, in primis quidem
 morigerus, is scilicet et minime tristitia, et maxi-
 ma salutis autor in bello equiti futurus est. Verum
 quibus aut propter ignaviam crebra agitatione, aut
 propter animositatem blandimentis multis atque cu-
 ra opus est, hi primum equitis manibus assiduum
 negotium faciunt, deinde in periculis animum per-
 turbant. Cum uero probatum equum emerit aliquis,
 domumque deduxerit, eo loci stabulum edificatum
 10 habere expedit, ut quam frequentissime ob oculos
 domini equus uersetur. Ipsius equi ueluti conclauis
 ita construi optimū, ut non magis pabulum de prae-
 sepi, quam cibum domini de penu furto subduci pos-
 sit. Qui quidem in hoc negligens est, is seipsum, ut
 ego opinor, negligit: manifestum enim est, in pericu-
 lis equum corpus domini accipere tanquam deposti-
 tum. Neque ille locus ideo solum communiendus est,
 ne furto pabulum diminuat, sed quia etiam, si for-
 te effundatur ab equo, ita cognoscitur. Quod ubi
 20 fuerit deprehensum, intelligi potest uel curatione
 indigere corpus propter humoris abundantiam, aut
 quietem defessae membra, uel surrepere crithiasin,
 aut alium quempiam morbum. sunt autem in ui-
 tio omnia similiter in equo, ut in homine sanabiliora,
 quam cum indurere, atque exorbitant mala. Sed quemadmodum in equis, ualitudinis causa, ei-
 bi et exercitiorum diligens habenda est ratio, ita
 et pedes confirmandi sunt. Stabula quidem humi-
 da et laeua etiam praeclaras ungulas corrumpunt.
 30 illa igitur defluxum habebunt, ne humida sint. Laeui-
 tas autem emendabitur defossis lapidibus, quorum in-
 ter se magnitudo sit ungulis par. Nam inter standū
 quoque talia stabula pedes equorum consolidant. Post
 haec curator equum educit, ubi destringat. Resolue-
 tur autem de praesepe post matutinū pabulum equus,
 ut sit uespertinus illi iucundius. Exteriores quidem par-
 te sui stabulum ita rectissime se habebit, et pedes
 equi ampliabit, si rotunda saxa palmari magnitudi-
 ne, pondere librae, quam multa quatuor aut quinque
 40 plaustra uelut possint, effusa deiciantur, et ferro
 includantur, ne a se discedant. Ac super haec indu-
 citur equus quasi in lapidosa uia singulis diebus ali-
 quam uelut gradatur. Nam siue destringat, seu a mi-
 scis pigatur, uti ungulis illum non secus, quam si uadat
 necesse est. Etiam testudinem pedis hoc modo effusi
 lapides solidant. Sicuti uero firmitatis ungularum,
 ita et teneritatis oris ratio habenda est. Eadem au-
 tem res et hominis carnem et equorum ora molli-
 unt. Mihi etiam hoc uidetur equestris uiri esse offi-
 cium, docere curatorem, quomodo equum tractari oportet.
 50 Primum igitur debet scire, nunquam esse lori-
 ius, quo ad praesepe alligatur equus, astringendum no-
 dum, ea parte capitis, in qua uerticale freni appli-
 catur. Cum enim crebro ad praesepe caput equus moue-
 at, nisi fuerit circa aures uerticale innoxium, sepe ni-
 mero ulceris causa existit. his igitur exulceratis, et
 destructioni et frenationi equus refragabitur. Vile
 etiam imperari curatori, ut quotidie sterces equinum, et
 stramenta in unum locum exportet: hoc enim factum
 et ipse minus laborabit, et equo consulat. Sciet etiam

curator accommodare equo capistrum, quoties uel ad defensionem, uel uolutabrum educere uolet. Denique quocumque sine freno ducendus erit, capistrum induitur. Nam hoc respirationem non impedit, et moribus tamen obstat, atque subitas inuasiones equorum coercescit. Alligari equum à capite superne rectum est: quicquid enim os illius offendit, declinare solet elato capite equus. Id cum facit ita alligatus, magis laxantur, quam dirumpuntur uincula. In defringendo ordiemur à capite et iuba. 10 Nam frustra inferiora nitentur repurgare, si superiora immunda fuerint. Atque ita deinceps per totum corpus, cunctis ijs, quæ ad repurgandos equos composita sunt, utemur, ad pilos erigendos, et expellendum puluerem secundum pilorum situm. Sed curator spina pilos ne quo attingito, nisi manu, quæ illos premit et mulceat sequens situm eorum, quo enati sunt: sic enim quasi sedili in equo minime nocuerit. Caput aqua eluito. Nam cum offeum sit, si ferro aut ligno perstringat, molestiam equo obiecit 20 rit. Iubam ueruculæ et ipsam humectare debet. Prolixitas enim horum pilorum non prohibent aspiceret equum, ac repellunt ea ab oculis, quæ molestiam equis afferrent. Deos quoque immortales uerisimile sit hos pilos esse equis largitos longarum aurium loco, quas ad defensionem oculorum contuleret asinis et mulis. Deinde incrementa caudæ et colli pilis procurabuntur, quo longius pertingeret cauda, et molesta sibi repellere, quoque plenius adminiculum consensor habere possit. Contulere 30 autem dii uenustatis quoque gratia equis colli et uerticis ubas, itemque caudam: cuius hoc est argumentum, quod gregales equæ non facile sustinent congressum asinorum dum coma adest. Itaque omnes hi, quibus asinos his admouere cura est, comas equarum detondent. Crura lauare nobis non placet: nam cum nullam habeat utilitatem, damnofa interim est ungulis quotidiana humectatio. Minus etiam saepe inferius alium repurgari oportet, quod et in primis hoc sit molestum equo: et quo fuerit illa pars 40 mundiior, eo plura quæ molestiam exhibeant equo ipsa colligat. Præterea quauis in hoc elabores, uix educes equum, et mox similis est ijs futurus, quos repurgauerit nemo: quapropter hæc omittetur. Crura autem manibus defringi satis fuerit. Hoc demonstrabimus, quemadmodum cum minimo aliquis discrimine suo, et equi præcipuo commodo, facturus esse uideatur. Nam si quis detergere uelit tali sit, ut oculos habeat uersos in eam partem, in quam spectat equus, in periculo uersabitur ne in faciem 50 sibi equi cum genu tum ungula incutiat. Sin contra equum propter crura exterius iuxta scapulam procumbens defricauerit, neque ipse affligi, et sic caluum pedis, id est, testudinem ungula explicata, repurgare poterit. Atque similiter et posteriora crura repurgantur. Hoc meminerit equi curator, et hæc et alia quibus opus factis, nequaquam ita fieri debere, ut uel contra faciem, uel contra caudam equi accedatur, ideo quod equus, si uim facere conetur, utraq; illarum partium sui hominis uires uincit. Ad latera uero

ἰπποκόμοι, ὅτι λυμὸν ποδὶ λυβγαίει τῷ ἵππῳ, καὶ ὅταν ὕδρι ψύξῃ, καὶ ὅταν ὕδρι καλίστραν δέξῃ. καὶ αἱ δὲ ὅποι αὐτὰ χαλίνωτον ἄγει, λυμὸν δ' αἱ. ὁ γὰρ κνημὸς ἀναπνέει μὲν οὐ λωλύει, δακνέει δὲ οὐκ ἔα. καὶ τὸ ὑποβουλάειν δὲ ποδὶ καὶ μὲν, μᾶλλον δὲ αἰρεῖ τῶν ἵππων. καὶ μὲν δακνόμεν τὸν ἵππον αὐτὸν ἐλὶ λευκαλῆς δέει. πάντα γὰρ ὅπτεα αὐτὸν δυνσκαλῆ ποδὶ τὸ πρόσωπον, ἵπποις ἐκὺν δέειν πέφυκεν αὐτῷ. ἐκὺν δὲ γὰρ μὲν ὅτῳ διεσμενός, χαλὰ μᾶλλον ἢ δὲ αὐτὰ τὰ διεσμενός. ἐπειδὴ αὐτὸ ψύχῃ ἀφ' ἡδονῆς μὲν ἀφ' ἡλεφαλῆς δὲ ἡλεφάτης. καὶ γὰρ καδάρων τῶν αὐτῶν ὄντων, μάταιον τὰ κατὰ πλάϊναι. ἐπειτα δὲ ἡτὶ μὲν τὸ ἄλλο σῶμα, πᾶσι τοῖς ἐλὶ καδάρσεως ὅς γὰρ αὐτὸν αὐτὸν δὲ τῇ τρίχῃ, σθεῖν τὴν κόνην ἡτὶ φῶσιν ἐλὶ τοιχός. τῶν δ' ἐν τῇ τρίχῃ τοιχῶν, ἄλλω μὲν ὅσον νῶ οὐδ' ἐν δὲ αὐτῇ δακνέει. ταῖς δὲ χερσὶ τείθειν καὶ ἀπὸ λωλύειν, ἡτορ φύσει ἐκλελκνται. ἡκιστα γὰρ αὐτὸν βλάπτει τὴν ἑδραν τῷ ἵππῳ. ὅδ' αὖτε δὲ κατὰ πλάϊναι τῇ λευκαλῇ καὶ χῆν. ὅσῳ δὲ γὰρ ὅσον, αἱ σιδ' ἡρώ, ἢ ξύλων καδάρειν το, λυτοὶ αὐτὸν τῷ ἵππῳ. καὶ τὸ ποδὶ κόμιον δὲ γὰρ βρέχειν. καὶ γὰρ αὐτὰ θυμῆκεν ὅσον αἱ τρίχες, ὅσον μὲν οὐ λωλύουσι τὸν ἵππον. ἀρσέουσι δὲ ἀφ' τῶν ὀφθαλμῶν τὰ λυποῦνται. καὶ τὸν διὸν δὲ οἰεῖται καὶ διεσμενός ναι ταύτας τὰς τρίχες ἵππῳ, αὐτὸν τῇ μεγέλωτι αὐτῶν. ἢ ὄνοισι τὴν καὶ ἡμίονοις ἐδρασαν ἀλεξήτῃα πῶ τῶν ὀμμάτων, καὶ οὐρανὸν δὲ καὶ χαίτην πλάϊναι καὶ. ἐπειδὴ αὐτὸν ξέειν δὲ τὰς τρίχας, τὰς μὲν ἐν τῇ οὐρᾷ, ὅπως ὑποπλάσσοι δὲ κινουμένῳ ἀρσέουσι δὲ ἵππῳ τὰ λυποῦνται. τὰς δὲ ἐν τῇ τριχῇ καὶ, ὅπως τῷ ἀναβάτῳ ὡς ἀφρονῶν τῇ αὐτῇ τῇ τῇ. διεσμενός δὲ παρὰ θεῶν καὶ ἀγλαίας ἐνεκα ἵππῳ καίτη, καὶ ποδὶ κόμιον τε καὶ οὐρᾷ. τακμήειον δὲ. αἱ γὰρ ἀγλαίας τῶν ἵππων, οὐχ ὁμοίως ὑποπλάσσοι αὐτὸν ὄνοισι καὶ οὐχ αἱ, ὡς αὐτὸν καδάρσει. οὐ γὰρ καὶ ἀρσέουσι πῶς τῶν ὀφθαλμῶν τὰς ἵππους ἀπὸ τῶν αἰνοδοποιῶν. τῶν γὰρ μὲν τῶν σκελῶν κατὰ πλάϊναι ἀφαιρούμεν. ὡφελὲς μὲν γὰρ οὐδὲν. βλάπτει δὲ τὰς ὀπλάς, ἢ καδ' ἐκαστὴν ἡμέραν βρέξει. καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρας δὲ ἀγαν καδάρσειν μεσῶν καὶ. αὐτὴ γὰρ λυπὴ μὲν μάλα τὸν ἵππον. ὅσον δ' αὐτὸν καδάρσῳ τῶν ταύτων γίνονται, ποσὺ τῶν πλείονα τὰ λυποῦνται ἀπὸ τῶν ὑπὸ γαστέρας. ἢ δὲ καὶ πάντῃ δὲ πενήσειται ὡς ταύτην, ὅσον ναιτε δὲ ἀγαν γὰρ μὲν ὁ ἵππος, καὶ θυμῶν ὁμοίως δὲ πῶς ἀκαδάρσει. ταύτην μὲν αὐτὸν ἔα καὶ. ἀρσέου δὲ καὶ ἢ τὸ σκελῶν ψύξῃ, αὐτὰς ταῖς χερσὶ γιγνομένην. δὲ καδάρσει μὲν δὲ καὶ αὐτῶν, ὡς αὐτὸν ἀελαβέσεται μὲν τις ἐκ τῶν, ὅσον δ' ἵππῳ ὡφελιμώτατα ψύχει. ἢ μὲν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ βλέπων ὅσον ἵππῳ καδάρσει, λίνδυν καὶ ὅσον γόνати καὶ τῇ ὀπλῇ δὲ τὸ πρόσωπον πληγνύει. ἢ δὲ αὐτῇ τῇ ἵππῳ ὅσον καὶ ἔξω τῶν σκελῶν ὅταν καδάρσει, ἡτὶ τῶν ὡμῶν πλάϊναι καδάρσει ἀρσέουσι. οὐτῶν πᾶσι μὲν αὐτῶν αἰνοδοποιῶν. δὲ αὐτῶν τῶν χελιδνῶν τῶν ἵππων δὲ ἔρα πλάϊναι ἀναπνέουσαν τῶν ὀπλῶν. ὡς δ' αὐτῶν καὶ τὰ ὅσον σκελῇ καδάρσει, αἰνοδοποιῶν δὲ καὶ τῶν ποδῶν τῶν ἵππων, ὅτι καὶ ταύτην καὶ τὰ ἄλλα πάντῃ δὲ πρόσωπον αἰνοδοποιῶν, ὡς ἡκιστα καὶ κατὰ τὸ πρόσωπον τε καὶ οὐρανὸν ποιοῦσαν τὰ ποδῶν. ἢ γὰρ ὑποπλάσσοι αἰνοδοποιῶν κατ' αἰνοδοποιῶν ταύτην, καδάρσει ὁ ἵππος αὐτῶν, ἐκπλάγῃ

δι' αὐτῆς πεισιῶν ἀβλαβέστατα μὲν ἔαυτῷ. πλείστα δ' αὖ
 αὐτῷ πῶς δυνάμειτο χεῖναι. ἐπειδὴν γὰρ ἄγειν δ' εἴ τ' ἵπ-
 πον, τ' μὲν ὁπιδὼν ἀγωγῶν εἴα τὰς δὲ ἐκ ἐπαινοῦ μὲν,
 ὅτι τῷ ἢ ἄγοντι ὅτως ἥκιστα ὅδε φυλάτταται· τῷ ἢ ἵππῳ
 ὅτως μάλιστα ἔφεσι ποιῆσαι, ὅ, τι αὐτὸν βλάπτει. τῷ δ' αὖ
 ἐμπιδὼν μακρῷ τῷ ἀγωγῷ προΐοντα διδιδάσκειν ὁ
 φηγεῖσθαι τ' ἵππον εἴα τὰς δὲ αὐτῷ ἔγειναι. ἔφεσι ἢ γὰρ
 τῷ ἵππῳ καὶ ὁποτέρῳ βλάπτει τὴν πλαγίῳ κακουρ-
 γῇ. ἔφεσι ἢ ἀναστρέφουσιν, αὐτὸν γίγνεται τῷ ἄγοντι. ἀ-
 θροοὶ δὲ δι' ἵπποι πῶς αὐτὸς ποτε ἀλλήλων δυνάμει ἀπ-
 χεδνα ὅτως ἀγόμενοι· ἐκ πλαγίῳ ἢ ἵππῳ ἐβιδίως πῶς
 γεῖται, ἥκιστα ἢ αὐτὸν ἵππος καὶ ἀνθρώπος δυνάμει αὐ-
 κακουργῇ. καλίστα δ' αὐτὸν πῶς κλυδασμῶν τῷ αὐτῷ
 βλάπτει, καὶ εἴ ποτε σὺ τὰς ἀναβλῶναι δέσσειν. ἵνα δὲ
 ἵπποκόμῳ καὶ τὸ χαλινὸν ὁρθῶς ἐμβάλλει. πρῶτον μὲν
 πεισῶν καὶ τὰ ἀριστερὰ τ' ἵππος. ἐπειτα τὰς μὲν λῶϊας
 πεισῶν καὶ πρὸς τὴν μεφαλῶν κατὰ θέτω ὡς τῇ ἀκροῦ
 μίᾳ. τὴν δὲ κορυφαίαν τῇ δεξιᾷ αἰρέτω. τὸ ἢ σύμιον τῇ
 ἀριστερᾷ πεισφείτω. καὶ μὲν δέχεται, δ' κλονοῖται πει-
 πιδῶναι δὲ τὸν μεκρύφαλον. ἐάν δὲ μὴ ὑποχάσκει, ἐ-
 χοντα δὲ πρὸς τοῖς ὁλοῦσι τὸ χαλινὸν, τὸν μέγαν δολ-
 κτυλὸν εἰ ἀριστερὰς χειρὸς εἴσω τ' γνάθῳ τῷ ἵππῳ ποιῶ-
 σαι. οἱ γὰρ πολλοὶ τοῦτου γιγνομένους χαλῶσι τὸ σῶμα.
 ἢ δὲ μὲν οὕτω δέχεται, πεισάτω τὸ χεῖλ τῷ πρὸς τῷ
 λυμῶδοντι. καὶ πάντων τινὲς ὀλίγοι οὐ δέχονται ὅσον πᾶ-
 ροντες. διὰ διδιδάχθω δὲ καὶ τὰς δὲ ὁ ἵπποκόμῳ. πρῶ-
 τον μὲν μήποτε ἄγειν εἰ λῶϊας τὸν ἵππον. ὅσον γὰρ
 ἐπιδὼν αὐτοῦς ποῖται. ἐπειτα δὲ ὅσον δ' εἰ ἀπέχει τὸν χα-
 λινὸν τῷ γνῶναι. ὁ μὲν γὰρ ἄγαν πρὸς αὐταῖς τυλοῖ
 τὸ σῶμα, ὥς μὴ αὐαῖδιον ἔχειν. ὁ δὲ ἄγαν εἰς ἀκροῦ
 τὸ σῶμα κατὰ μέν τ' ὀρθοῦσιν παρέχει σιωδῶν κλονοῖ
 τὸ σῶμα μὴ πείθειται. καὶ δὲ τὸν ἵπποκόμῳ καὶ τὰ
 τοιαῦτα παροξύνει, εἰ πρὸς πονεῖν. οὕτω γὰρ δὴ μέγα
 ὅδε τὸ λαμβάνειν ἐθέλει τὸν ἵππον τὸν χαλινὸν, ὥς ὁ
 μὴ δέχεται τὸν παντάπασι ἀρῆται. ἢ δὲ μὴ μόνον
 ὅταν πονεῖν μέλλῃ χαλινῶται, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὡς τὸν
 σίτον, καὶ ὅταν ὅδε ἵππας εἰς οἶκον ἀπάγεται, ὅδε γὰρ
 αὐτὸν θάμνασθαι εἰ ἀρῆται τὸν χαλινὸν αὐτόματ' πρὸ
 τεινόμενον. ἀγαθὸν δὲ τὸν ἵπποκόμῳ καὶ ἀναβλῶναι
 ἐπὶ τὰς δὲ τὸ πρῶτον τρόπον, ὅπως αὐτὸς τε ὁ διδασκ-
 τὴς καὶ ὅτε ἀρῶσθαι ἢ πρὸς τὸν τῶν γίγνεται, ἔχει
 τὸν ὅτε πρὸς ἀναβλῶναι, καὶ ἄλλῃ καὶ πρὸς βούληται
 τὸν ἀναβλῶναι τὸν ἀναβλῶναι. τὸ δὲ μὴ ὅτε σὺν ὁρ-
 γῇ τῷ ἵππῳ πεισφείτω, σὺν ὅσον καὶ διδιδάσκει καὶ
 εἰσισμα πρὸς ἵππον ἀριστερῶν. ἀπὸ τῶν τῶν γὰρ ὁρῶν, ὥς
 τε πολλὰς δὲ ἐργάζεται. ὡς μεταμειλῇ ἀνάγκη. καὶ
 ὅταν ἢ ὑποπείσας πρὸς ἵππῳ μὴ δέλῃ πρὸς ὅσον πρὸ-
 σίγει, διδιδάσκειν δ' εἰ ὅτι οὐ δυνάμει ὅδε, μάλιστα μὲν
 οὐκ ἵππῳ δυνάμει. εἰ δὲ μὴ ἀπὸ μὲν αὐτὸν τῷ δει-
 νοῦ δυνάμει εἶναι, καὶ τὸν ἵππον πρῶτος πεισάγον-
 τα. οἱ δὲ πληγὰς ἀναγκάζοντες, εἰ πλείω φόβον πα-
 ρέχουσιν. οἴονται γὰρ οἱ ἵπποι, ὅταν τι χαλεπὸν πά-
 ρωσιν σὺν τῷ τοιούτῳ, καὶ οὕτως τὰ ὑποπείσονται αὐ-
 τὰ εἶναι. ἐπειδὴν γὰρ μὴ οἱ ἵπποκόμοι τὸν ἵππον παρὰ
 διδῶν τῷ ἀναβλῶναι, τὸ μὲν ἐπὶ τὰς δὲ ὑποβλάπτει
 τὸν ἵππον, ὥς ὅτε εἶναι ἀναβλῶναι, ὅ μὲν φόβον πα-

uero adiens maxime & sibi cauerit, & equum pro
lixè tractare poterit. Cum produci equum oportet
bit, sic duci illum, ut sequatur, hac de causa impro-
batur nobis, quod hoc pacto ductor sibi minime
prospicere, equus autem omnia patrare possit, quæ
uoluerit. Neque ita placet duci, ut longo loro alli-
gatum sibi illum succedere ductor assuesfaciat, pro-
pterea quod equus in utrumcunque latus obuertere
queat improbitatem suam, & conuertere se aduersus
10 ductorem suum. Iam plures si una ducantur hoc
modo equi, quomodo abstineant mutuis iniurijs.
À latere uero duci assuesfactus equus, neque homi-
nes, neque alios equos facile læserit, & rectissime
præparatus fuerit ad conscendendum, si quando
hoc celeriter fieri oportuerit. Vt autem recte eti-
am infrenetur equus, accedito curator primum ad
læuum latus illius, deinde habenas ob caput in sum-
mis armis deponat, uerticale autem attollens in de-
extra teneat, ac lupos sinistra admoveat: quos si e-
20 quus admiserit, applicanda scilicet erunt freni lo-
ra. Sin equus os non aperiat, tenens frenum pro-
pinquum dentibus, maximum digitum manus in-
serito maxillis, quo facto plerique os pandunt. Sed
ne sic quidem si frenum receperit equus, tum la-
brum ille urgeat ante dentem qui caninus appella-
tur, ac paucissimi, cum hoc fit, non admittunt fren-
num. Præcipiatur & hoc curatori, primum, ne
unquam habenis attrahat equum, ita enim durum
os redditur. Deinde ut à buccis conueniente spacio
30 distet frenum. Nam cum illas premit, callum solet ob-
ducere, ita sensus retunditur. Cum autem longius
dependet usque ad summum os, potestas tum sit e-
quo, si frenum momorderit, minus parendi domino.
In his acrem esse curatorem non minus quam ulla
in alia re elaborare conuenit. Tantum enim momen-
ti in hoc est situm, libenter ut equus frenum admit-
tat, ut si quis omnino reiiciat, is nulli usui esse cen-
sendus sit. Quod si curator non solum cum ad labo-
rem equus, sed etiam cum ad pabulum ducetur, &
40 de agitatione domum reducetur, frenum illi induerit,
nimirum iam ultro appetet statim ubi hoc offerri
sibi uiderit. Bonum & hoc, tenere curatorem im-
pendendi in equum sessoris Persicum morem, ut cum ip-
se dominus in morbo & senectâ habeat à quo in e-
quum facile imponatur, tum alteri, cui gratificari uo-
luerit, copiam illius facere possit. Ne autem iracun-
de tractetur equus, utilissima est doctrina atq; insti-
tutio in re equestri. NAM IRA NIHIL PRO-
VIDET. Itaq; ea designat plerumq; quorum pœni-
50 tentia necessario est comes. Equus si quid forte sus-
picatus accedere aliquopiam nolet, demonstrandum
illi, quod ea, quæ auersetur, fugienda non sint: hoc
quidem plane equo animoso. Sin erit timidior, con-
trectabimus id, quod ei horribile apparet, & lenis-
ter eodem ipsum abducemus. Qui uero uerbis
adigunt, plus timoris incutiunt equis. Nam qui tum
male multantur, huius etiam ea, quæ suspicionem
refugiunt, causam esse arbitrantur. Postquam cura-
tor ad sessorem adduxerit equum, ita illum scire sum-
mittere, ut facilis sit cōsensus haud reprehendimus:
E c ip si

Et ipsi

ἡδίστ' αὐτὸν ἀποκινεῖτο. ἐπεὶ δὲ πῶρ καὶ ἀπὸ τῆς ἀρίστερόν αὐ-
χέοντα δύσλοκίμωτόρου, ὡς δ' αὖν καλίστα ἀπὸ τούτων ἀρ-
χοῖτο, εἰς τὴν προχαίροντ' ἔτι μὲν ὁπότε ἀναβαίνειν ἔρξαι
ἔξω, τότε σημαίνει τοῦ ἵππου ὡς τὸ ἐμβαλοφορεῖν. τὸ γὰρ
ἀρίστερόν μελλῶν αἰρεῖν, ἐκ τούτου αὖν ἀρχοῖτο, καὶ ὁπότε
ὡς τὰ δύσνουμα ἀνασφίρει, τότε καὶ τὴν ὑπὸ κλίσεως αὖν
ἀρχοῖτο. καὶ δὲ πεφυκὴν ὁ ἵππος, εἰς μὲν τὰ διεξία σφε-
ρόμενός, τοῖς διεξίοις ἀφηγῆσθαι, εἰς δύσνουμα δὲ τοῖς
ἀρίστεροις. ἵππασίαν δ' ἐπαινοῦμεν τὴν πεδῶν καλον-
μένην. ἐπ' ἀμφοτέρω γὰρ τὰς γενεὰς σφίρειναι, ἐνδι-
ξει. καὶ δὲ μεταβαλλεῖς δὲ τὴν ἵππασίαν, ἀγαθὸν, ἵνα
ἀμφοτέρω αἰετὶ γινώσκει καὶ τὸν ἐκαστὸν τὴν ἵππασίαν ἰσά-
ζωνται. ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὴν ἐτόρομήκην πεδῶν μάλ-
λον τὴν κυκλοτόρην. ἡδίστον μὲν γὰρ ἔστω ἀνασφίρειναι
ὁ ἵππος, ἡδίστη πλήρης ὡς τὸ δύει, καὶ τότε ὁρθοδρο-
μεῖν καὶ τὸ ἀρχαίμην ἅμα μελετᾶν αὐτὸν. διὲν καὶ ἵπ-
πο λαμβάνειν ἐν ταῖς σφοδαῖς. οὐ γὰρ βάλιστον ἔρξαι
οὐδ' ἀσφαλεῖς ἐν τῷ τάχει ὄντα καμψίην ἐν μικρῷ, ἄλ-
λως τε ἑαὶ ἀπόκροτον ἢ ὀλιγοδρόον ἢ τὸ χωρεῖον. ὅταν
γε μὲν ἵππο λαμβάνῃ, ὡς ἡκιστα μὲν χρὴ τὸν ἵππον πλα-
γιστῶ τῷ χαλινῷ, ὡς ἡκιστα δ' αὐτὸν πλαγιοῦσθαι. εἰ δὲ
μὴ, ἐν χρῇ εἰδέναι, ὅτι μικρὰ πρόφασις ἀρκέσει ἑαῖς
αὐτὸν καὶ τὸν ἵππον. ἐπειδὴν γε μὲν ἐκ τῆς σφοδρῆς εἰς
τὸ δύει βλέπει ὁ ἵππος, ἐν τούτῳ πῶς τὸ δάτην αὐ-
τὸν ὁρμαίνω, δὴλον γὰρ ὅτι ἐν τοῖς πολεμίοις αἰ σφο-
δαῖς εἰσιν αἰ τὸ διώκειν καὶ ἀρχωρεῖν γίνεσθαι. ἀγαθὸν
οὖν τὸ σφαφγῆτα ταχύνειν μελετᾶν. ὅταν δὲ ἱκανῶς ἡ-
δὴ δοκῇ τὸ γυνάσασθαι τῷ ἵππῳ ἔχειν, ἀγαθὸν ἐξ
παύσαντα ὁρμαῖναι δὲ αἰφνης εἰς τὸ τάχιστον, καὶ ἀπ' ἵπ-
που μὲν τοῖς μὴ πῶς ἵππος, καὶ ἐκ τῆς ταχέως αὐτὸς ἐγγυ-
τάτῳ ἡρεμῶν, καὶ ἐκ τῆς εἰσάγει, σφίλονται διὰ πάλιν
ὁρμαῖν. πρόσθιον γὰρ ὅτι ἔστι ποτε ὅτε ἐκατέρου τού-
των διεήσει, ὅταν γε μὲν καταβαίνειν ἡδὴ καεὶς ἢ, μή-
τε ἐν ἵπποις ποτε καταβαίνειν, μήτε παρὰ σύσσειν
ἀνθρώπων, μήτε ἐξω τὴν ἵππασίαν, ἀλλ' ὅπως πῶρ καὶ πο-
νεῖν ἀναγκάζει τὸ ἵππος, ἐνταῦθα καὶ τῆς φάσεως τυγ-
χάνετω. ἐπειδὴ τῆς δόξης, ὅπως τρέχειν διεήσει τὸν ἵππον
καὶ πρὸν καὶ ὅρμαιναι καὶ πλάγναι. ἐστὶ δ' ὅπως εἰρηδῶν,
ἐστὶ δ' ὅπου καὶ ἐκπηδῶν. γινώσκει δὲ καὶ κατὰ μετὰ, καὶ ταῦ-
τα πάντα διδασκαίει τε διὰ καὶ μελετᾶν, καὶ αὐτὸν κα-
θόλου καὶ τὸν ἵππον. ἔτω γὰρ αὐτὸν καὶ σωτηριοῖ τε εἶναι ἀλλή-
λοις καὶ χρισμωτόροι αὐτὸν δοκῶσιν εἶναι. εἰ δὲ τις διλογεῖν
ἡμῶς οἴεται, ὅτι πῶς τὸ αὐτῶν λέγεται νῦν τε καὶ πρὸ-
θεν, δὲ διλογία ταῦτά ἐστιν. ὅτε μὴ γὰρ ὡς ἐνέτω περὶ αὐτῶν
ἐκελδομένη ἐδωκεναι τὸν ἵππον ταῦτα ποιεῖν, νῦν δὲ
διδασκαίει μὲν καὶ ἑαυτὸν, καὶ ἑαυτὸν ὡς διὰ
διδασκαίει. τὸ μὴ δὲ παντάπασιν ἀπὸ τοῦ τῆς περὶ διὰ
λαβόντα διὰ τῆς ἀγωγῆς κατὰ ἐβλημένην πρὸς ἐβλημένην
αὐτὸν τῶν ταφρῶν. ἐπὶ τῇ δὲ γινώσκῃ δὲ τῷ ἀγωγῇ ὡς
διὰ διὰ. ἢ γὰρ μὴ ἐβλήν ἔχωρ τίς μάστιγα ἢ ἐμβαλομένη ἐμ-
βαλέτω ὡς ἰσχυρότατα, ὡς ἔστω ὑπὸ αἰσῆς τὸ μέτρον,
ἀλλὰ πολὺ πλεον τὸ καεὶς, καὶ τὸ λοιπὸν ὁδὸν διεήσει
παίειν, ἀλλ' ἢ μόνον ἡδὴ ὁδοῖν πῶς ἐπελθόντα εἰλεῖ
ταῖς ἐπειδὴν δὲ οὕτω εἰρηδῶν ἐβιδῶν, καὶ ἀναβεβηκώς
ἐπαγέτω, τὸ μὲν πρῶτον μικρὰς, ἐπειτα δὲ καὶ μέγας.
ὅταν δὲ μέλλῃ περὶ αὐτὸν ποιῶν αὐτὸν ἔρξαι μύωπι.
ὡσαύτως

libentissimè ad cursuram cōuertetur atq; incitabitur. Hic cum opinio sit à læua parte initium facere pulchrius esse, ita hinc potissimum incipietur, si gressum post consensionem dextrum mouente equo: tunc si gnum detur ad cursuram: ita enim ille subleuatus leuissimum, ab eo principium fecerit cursum. Cumq; ad sinistram conuertetur, sic etiam flexuram incipiet. Fit enim ut equus si conuertatur in dextrā, dextris etiam partibus procedat, in sinistram uero leuissimum. Agitationem autem in primis probamus eam, quæ ^{uicula} appellatur, quoniam ambas buccas ad conuersionem assuefacit. Est & hoc bonum, agitationem ipsam mutare, ut equi buccæ in utrisq; exæquentur. Nos etiam extensorem illam catenam agitationis, gyratæ præferimus: nam in hac libentius & conuerſi se equus saturationem procursionis, et simul ad directum cursum, simul ad flexus assueſcieri patietur. Sed in flexibus sistendi equi sunt: neq; enim facile est, neq; periculo caret, equum concitatum statim circumagere, præsertim loco salebroso aut lubrico. Si equum sistere non placuerit, tum quamaximè poterit tam se eques, quàm equum frenis obliquabit: sin aliter fecerit, sciat leuissima de causa fieri posse, ut unā cum equo corruat. Verum ubi iam post flexum directe prospiciet equus, ibi ad celeritatem instigandus erit. Nam obscurum non est, in præliis quoq; flexus usurpari, cum insequendi hostem, tum se recipiendi gratia: quare expedit ad celeritatem post flexum assueſcere equos. Iam uero posteaquā satis esse exercitij uidebitur, profuerit tum & post quietem repente incitare equum, cum auersum ab alijs equis, tum ad illos conuersum: itemq; de celeritate statim reprimere, necnon consistere cum pati, & mox flectere ac incitare: non enim dubium, qui uenturum tempus sit, quo ambobus illis opus fuerit. Cum descendendum erit, cauebitur ne hoc fiat uel inter equos, uel in hominum coetu, uel extra agitationis spatia: sed quo in loco defatigari cogitur, eo scilicet in loco & requies equo contingat. Quoniam autem accidit, ut interdum equo currendum sit per loca decliua, & montana atq; deuexa, alicubi etiā transilire, alicunde exilire, aliquo desilire equum ut oportet, ideo ad illa prorsus omnia cum se eques, tum equus instituet ac assuefaciet: hoc enim pacto alter alteri & saluti et usui fuerit. Quod si quis eadem iterum cōmemorare nos arbitratur, qui ante dicta repetamus, is intelligat non esse in his, ut ita appellem, biloquium: su præ enim in emptione præcepimus de periculo faciendo, utrum hæc facere equus sciret: nūc dicimus, quod suum quisq; equum illa docere debeat, & quæ in eo ipso sequenda sint perscribimus. Qui igitur nactus est equum omnino imperium saltuum, is uacuum illum prehensu loro ductorio transgressus fossam prior atque trahito ad saltum. Quod ille si renitatur, à tergo alius quis flagrum aut uirgam summis uiribus incutiat, ita transiliet non solum illud spacium, sed longius etiam quàm debuisset, & in posterum non expectabit uerbera, sed ubi senserit modo ponē accedere aliquē, statim saliet. Cum uacuum assuefeceris, ita etiam agitabis consensum, primum quidem trans minores fossas, mox etiā latiores. In conatu autem saliedi subdes calcaria,

iudemq; et cum subfilire et cum defilire uolueris, calcaria subdito: toto enim corpore in omnibus his annitens equus, faciet illa ita, magis ut cum ipse, tum eques in tuto sint, quam si posteriore parte sui quasi deficeret, uel in transfiliendo, uel in erumpendo, uel in defiliendo. Ad decliua primum leuiori in solo equos assuescieri conuenit. Ita tandem assuesceti libentius per decliua, quam recto cursu ferentur. Nam quod quidam uerentur, ne si per decliua incitentur equi, armos rumpant, neminem debet terrere, qui cognos-
uerit et Persas et uniuersos Odryssas cursu per decliua certantes, nihilo minus habere sanos equos, quam Græcos. Neq; omittemus perscribere, quem se ad hæc omnia seffor prebere debeat. Ad primum enim ille equi impetum proclinator, ita minime equus tergiuersabitur, aut eques succutietur: statimq; resupinens equum, resupinator, ita minime ipse iactabitur. In traiectu fossæ, et cliui ascensu, non fuerit incongruum iubam tenere, ne simul et loco et freno grauetur equus. Sin per decliue ageatur, et resupina-
tor eques, et equum sustineto freno, ne præceps uterque deorsum feratur. Præterea danda opera, ut alijs atque alijs in locis, itemq; modo longæ, modo breues equitationes ut fiant, minus enim hæc odiosa equis sunt, quam si semper iisdem locis, et eodem modo agerentur. Sed quia et diuersa per loca equitem incitato cursu ruentem, continere equum, et ex equo armis commodè uti posse decet, sicubi idonea regio et ferarum copia fuerit, non reprehenditur exercitatio uenationum. Sed ubi hæc desiderantur, u-
tile exercitium et hoc, si duo equites ex conuento inter se per diuersa loca fugiant ac persequantur, ita ut fugiens auersam hastam teneat, persequens uero rotundatis iaculis et similis modi hasta instet: et de spacio, quod iaculo satis, iaculum in illum conijciat: de quo eo, quod hasta satis sit, hasta feruat. In conflictibus prodest attractum aduersari-
um derepente protrudere: hæc enim ratio prosper-
nendi. Sed et hoc recte fit, equum contra at-
trahentem instigare: hoc enim pacto is, quem ali-
us diripere conatur, illum citius deiecerit, quam ipse deciderit. Iam si accidat ut collatis castris cum ho-
stibus, alteri alteros quidem usque ad hostium sta-
tiones insequantur, refugiant autem inde usque ad suas: hic igitur scire atque meminisse proderit, cum hostes fugiant, et inter suos aliquis insequatur, tum ut conuerso equo præcipitem in cursum in pri-
mis suorum urgeat hostes, et laudari et periculo carere. Vbi uero ad ipsos uentum fuerit, ibi ut in potestate equum habeat: nam hoc pacto, id quod res docet, maximis damnis hostes quisque suos as-
fecerit, ipse ab illis cum minime lædi possit. Ac dii qui dem hoc concessere hominibus, alios ut doceant oratione, quo facto opus sit: at equum oratione quidem instruxerit nemo: sin cum ille sese ex animi tui senten-
tia gesserit, uicissim ei gratificere, in detrectantem uero imperiū animaduertes, facile didicerit, facere que debeat, ea facere ad arbitrium tuum. Atque hoc qui dem dicitur paucis uerbis, sed tota in re equestri præ-
stari oportet. Nam et frena libentius admit-
tet is,

ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀναπιδᾶν καὶ τὸ κρατεπιδᾶν δι-
δάσκειν παισάτω τῷ μύῳπι. ἀδρόω γὰρ τῷ σώματι
ταῦτα πάντα ποιῶν, καὶ ἐαυτὸν ὁ ἵππος, καὶ τῷ ἀνα-
βάτη ἀσπείρον ποιήσει μάλλον, ἢ αὐτὸν εἴη τὰ ὅπι
δρῶν, ἢ ἀδρᾶ πιδᾶν ἢ ἀνδρούων ἢ καθυλάμεναι. εἴ γε
μὴ τὸ κραταντὸν πρῶτον γῆν καὶ μαλακῶ χωρίῳ διδᾶ-
σκειν, καὶ τελευτᾶν ἐπειδὴν εὖ ἐβιδῆν, πολὺ ἥδιον
τὸ πρᾶνές τ' ὀρθίου δρᾶσθαι. ἃ δὲ φοβουῦνται τινες
μὴ ἀρρῆξιν γινώσκοντες τὸν ὄμιον καὶ τὰ πρᾶν' ἐλαυνόμε-
ναι, ἀρρῆξιν γινώσκοντες, μαδόντων ὅτι πῶς εἶναι καὶ ὀδύσαι,
ἀπαντῶν τὰ κραταντῇ ἀμαλᾶμενοι, οὐδὲν ἥτην τῶν
ἐλλυῶν ὕγιες εἶναι ἵππους ἐχουσι. παρῆσι μὲν δὲ οὐδὲ
ὅπως τὸν ἀναβάτην ὑπερβαίνειν διὰ πῶς ἐκαστὸν τῶν.
γῆν γὰρ ὀρμῶνται μὲν ἀσπείρον ἵππου πῶνόνειν. ἥ τ'
τοῦ γὰρ καὶ ὑποδύνει ὁ ἵππος, καὶ ἀναβάλλει τὸν ἀνα-
βάτην. καὶ μικρῶ δὲ ἀναλαβανόμενον ἀναπείσῃ. ἥ τ'
τοῦ γὰρ αὐτὸς ἐκπῆται. τὰ φρον δὲ διαλαμνόντων, καὶ
πῶς ὀρθίου ἐκπῆται, καλὸν γὰρ ἔστιν ὑπερβαίνειν, ὡς
μὴ ὁ ἵππος τῷ τε χωρίῳ ἅμα καὶ τῷ χαλινῷ διαρῶν-
ται, εἰς γὰρ μὴ τὸ πρᾶνές καὶ ἐαυτὸν ὑπὸ τῶν τοῦ ἵπ-
που ἀντιληπῆτον τῷ χαλινῷ, ὡς μὴ πῶς ἐκπῆται εἰς τὸ
κραταντὸν, μὴτε αὐτὸς, μὴτε ὁ ἵππος φέρηται. ὀρθῶς
δ' ἔχει καὶ τὸ ἄλλοτε μὲν γὰρ ἄλλοις τόποις, ἄλλοτε ἢ μα-
κρὰς, ἄλλοτε δὲ βραχεῖας τὰς ἵππασίας ποιεῖν. ἅμα
σέτερα γὰρ καὶ ταῦτα τῷ ἵππῳ, τὸ αἰετὶ τοῖς αὐτοῖς
τόποις καὶ ὁμοίως τὰς ἵππασίας ποιεῖν. ἐπεὶ δὲ εἰς γῆν
παντοίοις τε χωρίοις τὸν ἵππον ἀνακράτῃ ἐλαύνον-
τα ἐποχρῶν, καὶ ἅπ' ἵππο τοῖς ὅποις λαλῶς διώκον-
τες γῆν, ὅπως μὲν ὅστις χωρία ὑπὸ τῆς διαίτης καὶ θύρας, ἅμα
πῶς ἢ γὰρ θύρας μελετῇ τῷ ἵππῳ. ὅπως ἢ ταῦτα μὴ
ὑπερβαίνειν, ἀγαθὴν ἀσκήσιν, ἥ τ' ἡ δυνάμις ἵππου τῷ σωτηρίᾳ
μὲν, ὅ μὲν φθύνει καὶ ἵππος παντοῖα χωρία, τὸ δὲ
εἰς τὸν ποδὶν μεταβαλλόμενος ὑπερβαίνει, ὃ δὲ διώ-
κων φαινομένη τε ἐχὼν ἀκόντια, καὶ δύνανται ὡς αὐτὸς πε-
πραγματοῦν μὲν. καὶ ὅπως μὴ αὐτὸς ἀκόντιον ἀκοντίζον-
τες, ἀκοντίζοντες τὸ φθύνοντα τοῖς σφῶν τοῖς. ἵππος δὲ αὐτὸς
ὀδύσεται πληγῇ, πᾶσι τ' ἀλίσκομενον. ἀγαθὸν ἢ λα-
ποτε συμπίπτειν, ἐλκύναντων ἐφ' ἑαυτὸν τὸν λεμῖον,
ἀσπείρον ἀπῶσαι. εὖ γὰρ κατεβληπτικόν. ὀρθῶς δὲ ἔχει
καὶ τῷ ἐλκύνοντι ἐπελαύνειν τὸν ἵππον. εὖ γὰρ ποιῶν
ὁ ἐλκύνων κατεβαλεῖ αὐτὸν μάλλον τὸν ἐλκύνοντα, ἢ κα-
ταπέσει, ἥ τ' ἡ δυνάμις καὶ σφῶν τοῖς ἀντιπῶν μὲν
ἀντιπῶν δύνανται ἀλλήλοις, καὶ διώκοντες μὲν μέγιστον
λεμῖον φάλαγγος αὐτοῖς, φθύνοντες δὲ μέγιστον φά-
λαγγος, ἀγαθὸν καὶ τὸ ταῦτα ἐπίστανται, ὅτι εἰς μὴ αὐτὸν
πῶς αὐτὸν πῶς, καλὸν καὶ ἀσφαλές τὸ γὰρ πῶς τοῖς
ὑπερβαίνειν ἀνακράτῃ ὑπερβαίνειν. ὅταν δὲ ἐγγὺς
τῶν ἐναντίων γίγνηται, ὑπερβαίνειν τὸν ἵππον ἐχῇ. ὅ-
ταν γὰρ αὐτὸς τὸ εἰς μάλας διώκωντο βλάπτειν εὖ γὰρ
αὐτοῖς, μὴ βλάπτειν ὑπερβαίνειν αὐτῶν. αὐθρόποις μὲν αὐ-
θρόποις θεοὶ ἐδόσαν λόγῳ διδάσκειν ἃ εἰ ποιεῖν.
ἵππον ἢ δύνανται λόγῳ μὲν εἰ γὰρ αὐτὸς διδάσκειν. ἥ τ' ὅ-
ταν μὴ ποιῇ ὡς αὐτὸς βλάπτει, ἀντιχρῆσιν αὐτῷ, ὅταν
δὲ ἀπεθῇ κολάζοις, οὕτω μάλας μάλας τὸ δύνανται ὑπερ-
βαίνειν. καὶ εἰ μὲν εὖ γὰρ βραχεῖς εἶναι, δι' ὅλης δὲ τῇ
ἵππικῃ παρακολουθεῖν, ὅ γὰρ χαλινὸν μάλλον αὐτὸν λα-
βαίνει,

βαῖνοι, εἰς ὅποτε δ' ἔξοιτο ἀγαθὸν πρὸ αὐτῷ ἀρεβαίνῃ, καὶ ἵσα
 πηδῶν δ' αὖ καὶ ἰζωλλοῖτο, καὶ τὰλλα πάντα ὑπερ-
 τοῖς αὖ, εἰς πρὸς δὲ οὐκ ὅποτε τὰ σημανὸν μὲν πρὸς
 ῥαπῶν πινά, καὶ τὰ μὲν δὴ ἐρημνία ταῦτά ἐστιν, ὡς
 ἥκιστα μὲν ἴσα πατῶν καὶ πῶλον καὶ ἵππον ὠνέμεν. ἥκιστα δ' αὖ ἵσα φθέραι χρώμεν. μάλιστα δ' αὖ ἵππον
 εἰς ἀρεσκύνειν δέοι ἔχοντα, ὡς ἵππεὺς δέειν εἰς πόλε-
 μον. καὶ ῥος δ' ἴσως γράψαι καὶ εἰς ποτε συμβαίνει θυ-
 μοσι δ' ἐτέρῳ ἵππῳ ἢ καὶ ῥου χηρῶν, ἢ βλακωδὲς ἔρω, ὡς
 αὖ ὁρθότατα ἐκαστῶν χρωτό. πρῶτον τοίνυν καὶ ὅσον
 γινώσκει, ὅτι δὲ θυμὸς ἵππου, ὅπου ὁρῇ ἀνθρώπου, ὡς περ
 ἐν ὅτ' αὖ θυμὸς ἥκιστα αὖ ὁργίσει τίς, ὁ μήτε λέγων χαλε-
 πὸν μηδ' ἐν, μήτε ποιεῖν, ὅτ' αὖ καὶ ἵππον θυμοσὶν ὁ μὴ
 αὐτῶν, ἥκιστα αὖ ἰζωλλοῖτο. οὐδὲ μὲν ἐν χηρῶν τῇ αὐ-
 τῶν ὑπὸ μελῶν, ὡς αὖ ἥκιστα ἀναβαίνων λυποῖ. ἐπει-
 δ' αὖ δ' αὐτῶν, ἥρεμίσαντα πλῆθ' ἔχοντα, ἢ τ' ὑπὸν χόνι-
 τα οὕτω πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς τὰ τοῖς σημείοις. ἐπει-
 τα δ' ἐκ ἢ βραχυτάτου ἀρχόμεν, οὕτως αὖ εἰς τὸ δᾶτ-
 τον πρὸς αὐτόν, ὡς αὖ μάλιστα λαμβάνει αὐτὸν ὁ ἵππος
 εἰς τὸ ταχὺ ἀκιννοῦ μιν. ὅτι δ' αὖ ἰζωλλοῖτο σημῶν
 θυμοσὶν ἵππον, ὡς περ ἀνθρώπου, τὰς δὲ τὰς ἰζωλλοῖτο
 ναῖα καὶ ὁράματα καὶ ἰκνύσματα καὶ παθήματα. εἰ δὲ
 ναῖα ἢ χηρῶν, ὅτι καὶ ἵππος τὰς ἰζωλλοῖτο τὰς ἀρεσκύνει
 τῶν. καὶ δὲ καὶ εἰς τὸ δᾶττον ὁρμώμενον, καὶ ἢ ῥου ὑπολαμ-
 βάνει βούλει τὸν θυμοσὶν, οὐ δὲ ἰζωλλοῖτο αὐτῶν
 ἀλλ' ἥρεμῶς πρὸς αὐτόν τῶν χαλινῶν πρᾶννοντα ὅτι βία
 ἰζωλλοῖτο ἥρεμῶν, καὶ αἰτε μακρῶν ἐλάσεις μάλλον, ἢ αἰ-
 πων καὶ ἀρεσκύνει πρᾶννοντα ὅτι ἵππου. καὶ αἰ ἵππου
 καὶ ἢ πολὺν χρόνον καθέλθουσι, καὶ πρᾶννοντα, καὶ οὐκ
 αὖ ἐγείρει τὸν θυμοσὶν. εἰ δὲ τίς οἶετ', ἢ ταχὺ καὶ πολ-
 λὰ ἐλαύνει τῶν ἀπειπῶν ποίησας ἢ ἵππον πρᾶννειν, τὰν
 αὐτῶν γινώσκει ἢ γινώσκων. καὶ γὰρ καὶ τοῖς τοῖς ὁ θυ-
 μοσὶν, καὶ ἀγῶν βίαια μάλιστα ὑπὸ χαλινῶν, καὶ σὺν τῇ ὁρ-
 γῇ, ὡς περ ἀνθρώπου ὁργῇ. πολλὰ καὶ αὐτὸν, καὶ
 ἀναβάτῳ, πολλὰ ἀνῆκεται ἐπίσκεψιν. ὑπὸ λαμβάνειν δὲ
 καὶ ἵππον θυμοσὶν, καὶ ὅσον εἰς τὸ τάχιστα ὁρμᾶν, τῶν
 ἢ δὴ περ ἀναβάτῳ ἵππου καὶ παντάπασι ἀπέχεσθαι.
 ἐπεὶ δὲ οἱ ὁρμῶν καὶ θυμοσὶν εἰς τὸν θυμοσὶν εἰς τὸν
 ἵππον γίνονται. καὶ χαλινῶν δὲ οἱ ἐλαῖοι ὑπὸ τῆς ἐλά-
 ροι τῶν τροχέων, ἐὰν δὲ καὶ τροχὸς ἐμβληθῇ τῇ χαλ-
 ρότῃ καὶ ἐὰν δὲ αὐτὸν ἀφομοιοῦν. ἀγῶν δὲ ἐδίξειν αὐ-
 τὸν, καὶ τὸ ἥρεμῶν, μάλιστα ὑπὸ θυμοσὶν ὅς ἵππου. καὶ
 τὸ ὡς ἥκιστα ἄλλω τινὶ ἀπῆλθε, ἢ οἷς τῶν καθῆλθε ἀσφα-
 λῶς γινέαι ἀπῆλθε. εἰ δὲ οἷς δὲ καὶ, ὅτι δὴ διαγῶν ὅτι
 καὶ ὅτι ποππυσμῶν μὲν πρᾶννειν, κλωγμῶν δὲ ἐγεί-
 ρεται. καὶ εἰ περ ἀρχῆς ὑπὸ μὲν κλωγμῶν τῶν πρᾶν-
 τῶν δὲ ποππυσμῶν τῶν χαλινῶν πρὸς φέροι, μάδοι αὖ ὁ
 ἵππος, ποππυσμῶν μὲν ἐγείρειν, κλωγμῶν δὲ πρᾶν-
 νειν, οὕτως οὐκ αὖ καὶ περ ἀναβάτῳ καὶ τῶν σέλ-
 πῳ καὶ μὴ αὐτὸν φαίνομεν τῶν τροχέων μὲν τῶν ἵππου,
 μήτε μὲν ἐκείνῳ ὁρμῶν μὲν καὶ περ ἀναβάτῳ, ἀλλ'
 εἰς τὸ δᾶττον αὖ ἀναβάτῳ καὶ τῶν τοῖς τῶν, καὶ ἀρεσκύνει
 δὲ πᾶσι εἰς συγχωροῖν πρὸς φέροι. μάλλιστον ὅτι συμβῶν
 ματὸς ἀγῶν θυμοσὶν ἵππου μὴ κατὰ εἰς πολέμους. βλα-
 κῇ γὰρ ἵππου, ἀρεσκύνει μοι δοκεῖ γράψαι πάντα ταῦ-
 ναυτῶν ποίησιν, ὅσα τῶν θυμοσὶν καὶ συμβῶν μὲν.

tet is, cui post frenationem bene aliquid feceris, et tran-
 siliet et exultabit, inq; alijs omnib. obsequetur, si post
 quam fecerit imperata, sperabit quietem. Atq; haec
 nus quidē ea exposuimus, quibus obseruatis non facili-
 decipiatur, neq; pulli neq; equi emptor: itēq; in usu nō
 corrūpatur equus: tum si producēdus ille sit, ita ut pro-
 ducatur, ne desit quicquā, quo in bello opus equiti esse
 uideatur. Nunc uero tempus, ut opinor, fuerit demon-
 strare, si cui fortē oblati sit ferocior aut ignauior iusto
 10 equus, quo pacto utroq; recte uti queat. Primum igitur
 sciendum, ferociā in equo similem esse iracundiā homi-
 num. Vt igitur non irritantur facile, quibus nihil neq;
 dicitur neq; fit, quo offendantur: ita et ferociorem
 quum minime cōmouerit is, qui non laeserit. Quapro-
 pter statim in conscendendo prouidendū, ne cōscensor
 molestus sit equo. Cū autem in equo confessum fue-
 rit, ac quiescendū plusculum temporis, uel quandiu li-
 cuerit, atq; ita agendus equus quam blandissimo impe-
 rio: ac mox lentissimis a gradibus initio factō, ad celeri-
 20 tatem adiget: inter quæ uix sentiet ille incitationem.
 Imperio autē repentino equus ferocior, itidem ut homo
 perturbatur animo, siue quid tum aspexit subito, seu au-
 diuit, seu etiam patitur. Quare hoc nō ignorabimus, re-
 pētina omnia in equis perturbationes efficere. Verū si
 incitatū ad celeritatē contineri ferociorē in cursu uolu-
 eris, nō attrahes derepente, sed placide adduces frenū,
 ut inuites, non cogas ad consistendū. Placantur etiam
 equi longioribus spacijs magis, quā si crebro con-
 uertantur: atq; lenta diu mites et placidos præstāt, neq;
 30 ferociam equorū suscitāt. Quod si quis sperat, si diu
 et celeriter agiet equum, fore defatigatū deinde man-
 suetiorē, diuersum sentit atq; accidere consueuit. Nam
 hæc inter, feroces magis uolentiam usurpare, inq; ira,
 quemadmodū homines iracundi, sæpe et se et sefforem
 indignis modis tractare solent. Proinde ad celeritatem
 summā equos feroces non facili incitabimus. Nequa-
 quam autē adigemus ad alios equos: nam ferme impro-
 bißimi quiq; ferocißimi sunt. His aptiores freni quoq;
 leues quā asperi. Si quando tamen asperos indideri-
 40 mus, laxando ut leues uideantur efficiemus. Prodest et-
 tiam ut seffor assuefaciat sese ad talem in equo potissi-
 mum feroce collocationem, qua et ipse minime cōmo-
 ueatur, et nulla ferē alia parte equum contingat, quā
 ubi sessionis firmæ causa contingi illum necesse fuerit.
 Neq; hoc ignorandum, præcipi *ποππυσμο*, id est, cū
 labris compressis acutior quidam sonus oris editur,
 tum igitur doceri sciendum, equos mitigari: *καλυψμω* ue-
 ro, qui sonitus fuerit palati et gutturis, incitari. At si
 quis initio equo offerat gratiora cum clogmo, contrā
 50 ria autem cum poppysmo, citō ille didicerit, poppys-
 mo iam incitari, mitigari uero clogmo. Atque simili-
 ter inter clamores ac tubas cauendum, ne equo formi-
 do aliqua nostra appareat, neue illi hoc tempore tur-
 bulentum aliquid obijciatur: sed quantum fieri pote-
 rit, quietem tum conciliare equo studebimus, et si ad-
 mittat, matutina aut uespertina pabula prebebimus.
 Hoc autem consilium præclarissimum fuerit, ne quis
 sibi equum ferocem ad bellum parare uelit. Verū de
 ignauis tantum scripsisse satis fuerit, in his omnia
 contraria exercenda, quā de ferocibus dicta sint.

Iam si quando lubeat idoneo bellis equo uti ad agitationem magnificam & speciosam, omnino ab eo, quod plerique faciunt in opinione præclara equitationis, abstinendum, os ut frenis laceremus, itemq; calcaria ut subdamus, & incutiamus scuticas. Nam ita diuersa omnia accident ab ijs, quæ expetuntur, cum & figuram quandam arduam equi habenis arreptis efficientes, qui debuerat prospicere, cum occæcant, & calcariibus atq; flagris equum territant, ut non sine periculo perturbetur. Hæc autem sunt quæ faciunt hi equi, qui-
 10 bus agitatio molesta est maxime, atque in turpitudine quidem, non cum honestate. Sed equus si didicerit agitari frenis laxioribus, et ceruicem attollere, eademq; d capite recurrere, ita facile præstabit ea, quibus ipse potissimum delectatur et sibi placet. Hæc autem esse quæ diximus, uel hoc argumento intelligi poterit, quod equus quoties festinat ad alios equos, sed ad equas in primis, tum & attollit ceruicem quamaltissime, & caput maxime proclinat truci cum specie, tum crurum molitudinem fert sublimem, & caudam sursum intendit. Qui igitur ad talem formam composuerit equum, qualem ipse effingit quoties pulcherrimus uideri cupit, is hoc consequetur, ut & de agitatione uoluptatem equus capiat, & magnificus atque terribilis ac spectabilis sit. Quæ quidem quæ ratione obineri posse credamus, nunc deinceps conabimur exponere. Primum igitur non pauciora frena duobus parabimus, quorum unum leuius orbes habeat grandiores, alterum eosdem cum graues tum depressos. Echini autem, id est, clausuræ, erunt acutiores, ut cum istud prehen-
 30 derit offensus equus asperitate mox dimittat: cum autem lenius illi inditum fuerit, tum gaudens huius quidem lenitate, alia nihilominus ad quæ asperiore freno instructus fuerat, sub leni quoque exequatur. Sin lenitate contempta in hoc penitus incumbere uolet, cogent scilicet illum, hanc ob causam subiecti grandiores orbes, os pandere, atque ita admittere lupos. Poterit autem asperius frenum uariari cum implicatione quadam, tum extensione. Cæterum cuiuscunque modi fuerint frena, sunt mollia omnia. Nam rigidum quauis parte sui prehensum retinet equus totum inter maxillas, perinde ac ueru ubilibetprehendas totum sustuleris. Alterum uero non aliter quam catena, ea parte tantummodo qua tenetur, non flectitur. Aliæ pendent, quas elabentes dum capiat equus, lupos interea amittit de maxillis. Hanc ob causam & inseruntur medijs axibus annuli, ut hos lingua atque dentibus prensans, omittat correptionem inter maxillas freni. Perscribemus autem & quæ frena mollia, & quæ rigida sint, si quis hoc fortè ignoret. Molle enim est, cum
 50 axes commissuras habent leues atque latas. Itemque omnia quæ axibus accommodantur, cum sunt ampla & minus densa, mollius frenum existimandum. In quo uero omnes particule freni grauius discunt atq; colliduntur, illud frenum rigidum erit. Sed qualescunq; contigerit frenum, cum hoc, cuncta ea quæ subijciuntur, præstabit is qui uoluerit formam equi efficere eam, quâ supra diximus. Os igitur equi cōcutiendum, neq; ita uehementer equus ut refugiat, neq; ita placidè ut non persensiscat. Atque iam post concussionem

ubi

hū δὲ τις ποτὲ βουληθῇ χῆναι τὸν ἵππον εἰς πῶλον
 μου ἵππῳ μεγαλοπρεπέσειν τε καὶ ποδὶ βλεπτοτέρῳ
 ἵππῳ ὥστε δαῖ, ἢ μὲν ἔλκειν τε τὸ σῶμα τῷ χαλινῷ καὶ μὴ
 ὡπίζεσθαι τε καὶ μασίγοι τὸν ἵππον, αἱ οἱ πολλοὶ ποιοῦν,
 τὸν λαμπρύνειν οἶονται, ἀπὲρ χεὶρ δὲ πᾶν τὰ γὰρ ταῦτα
 ἀντία οὐ τοίγῃ ποιοῦσιν ὡς βούλονται. τὰ γὰρ χεῖρ
 ἔλκοντες ἀνὰ τὴν ἴσθμιν, ἐκτυφλοῦσι τὸν ἵππον,
 καὶ μὴ ὡπίζονται καὶ πᾶσι τὸν ἐκπλήθουσιν, ὥστε τε
 10 τερπόμεναι καὶ λινδιδύειν. ταῦτα δ' ὅστις ἵππον ἐρ-
 γᾷ τῷ μάλισα ἀχθομένην ἵππασίᾳ, καὶ αἰχρὰ καὶ αὐ-
 λαλὰ ποιοῦντων, ἐὰν δὲ τις διδῶκεν τὸν ἵππον ἐν χε-
 λινῷ ἵππῳ, αὐτὸς δὲ τὴν αἰχρὰν διαίρειν, ἀπὲρ δὲ τὴν
 φαλῆς λυροῦ δαῖ, οὕτως αὐτὸν ἀποργάζοιτο ποιεῖν τὸν ἵ-
 20 ππον, οἷος πρὸς καὶ αὐτὸς ἡδισταί τε καὶ ἀγαλλίεται. ἡ
 κμήριον δὲ, ὅτι τοῦτο ἡδισταί. ὅταν γὰρ αὐτὸς διέλῃ
 ἵππους, μάλισα δὲ ὅταν παρὰ θηλείας. τίτε αἰρετε
 τὸν αἰχρὰ αὐτῶν καὶ λυροῦ μάλισα πᾶσι λυροῦ
 γοργῶν μὲν. καὶ τὰ μὲν σκέλη ὑγρὰ μετατρέχει, πᾶσι
 δὲ οὐρανὸν αὐτὸν ἀνατείνει. ὅταν οὖν τις αὐτὸν εἰς ταῦτα
 πρὸς ἄλῃ, ἀπὲρ αὐτὸς χεῖρ ποιεῖ, ὅταν μάλισα καλ-
 30 λωπίζῃ, οὕτως ἡδιδύοντι τε πᾶσι ἵππασίᾳ & μεγαλο-
 πρεπῇ, καὶ γοργῶν καὶ πρὸς βλεπτοτέρῳ ἵππῳ.
 ὡς οὖν ἡ γούμειδα ταῦτα ἀπὲρ γὰρ δαῖ, νῦν αὖ πᾶσι
 γαστρίᾳ δαῖ, πρὸς μὲν πᾶσι καὶ ὅστις ὅστις
 οἱ χαλινῶν λυροῦ δαῖ. τούτων δὲ ἔστω, ὁ μὲν λυροῦ
 προχρὺς θυμὸν γένοιτο ἔχωρ, ὁ δὲ ἔστω τὸν μὲν ἔστω
 βαρεῖς καὶ ταπεινός, τὸν δὲ ἔστω ὅστις, ἵνα ὅστις
 40 ὅστις λαβὴν ἀχάλας πᾶσι τῶν χεῖρ τε ὅστις ἀφῇ, ὁ
 τᾶν ἵππων λυροῦ μετατρέχει, πᾶσι μὲν λυροῦ αὐτὸν ἡδίσ-
 τί τε δὲ ἔστω τὸν χεῖρ ποιεῖ, ταῦτα καὶ ἐν τῷ λυροῦ
 ποιεῖ. ἡ δὲ αὐτὴ καταφρονήσας τὴν λυροῦ & θυμὸν
 ἀποδίδεται ἐν αὐτῷ, τούτου γὰρ ὅτι προχρὺς με-
 λους τῷ λυροῦ πρὸς δαῖ, ἵνα χεῖρ αὐτὸν ἀχάλας
 ἔστω αὐτῷ ἀφῇ τὸ σῶμα. οἷον τε δὲ καὶ τὸν χεῖρ
 πᾶσι δαῖ, πᾶσι καὶ κατελίσσεται καὶ κατελίσσεται.
 ὁ πόσι δὲ αὐτὸν χαλινῶν, πᾶσι δὲ ὑγρῶν ἔστωσαν. τὸ
 50 γὰρ σκληρόν ὅστις αὐτὸν ἵππῳ λαβὴν, ὅστις ἔστω
 γνῶσις, ὡς αὐτὸς καὶ ὅστις ὅστις ὅστις λαβὴν, ὅστις
 αἰρε. ὁ δὲ ἔστω ὡς αὐτὸς ἡ αὐτὸς ποιεῖ. ὁ γὰρ αὐτὸν
 πᾶσι αὐτῷ, ὅστις μόνον ἀκαμψίον μὲν, τὸ δὲ ἀκαμψίον
 τᾶν, τὸ δὲ φλύγρον ἐν τῷ σῶματι αἰετὸν θηροῦ, ἀκαμψίον
 ἀπὲρ τῶν γνῶσις τὸ σῶμα, τούτου γὰρ καὶ οἱ ἵπποι μὲν
 σὺν ἐκ τῶν ἀφῇ δακτύλιοι λυροῦ δαῖ, ὅπως τὸ
 πᾶσι δαῖ, πᾶσι γὰρ λυροῦ καὶ τοῖς ὅστις αὐτὸν ἀκαμψίον
 αὐτὸν λαβὴν πᾶσι γνῶσις τὸν χαλινῶν. εἰ δὲ τις
 ἀγνοεῖ τί τὸ ὑγρὸν τῷ χαλινῷ καὶ τί τὸ σκληρόν, γὰρ
 μὲν καὶ ὅστις ὑγρὸν μὲν γὰρ ὅστις, ὅταν οἱ ἀφῇ δαῖ
 αὐτὸν λαβὴν ἔστω πᾶσι συμβολὰς, ὡς αὐτὸν γὰρ
 πᾶσι δαῖ. καὶ πᾶσι δὲ ὅστις πᾶσι δαῖ, πᾶσι δαῖ
 νας, ἡ δὲ ὅστις αὐτὸν καὶ μὴ σύμπυκνα ὑγρῶν δαῖ, ἡ
 δὲ χαλεπῶς ἔστω τὸν χαλινῷ δαῖ, πᾶσι καὶ σιωπῇ, τὸ
 ἔστω σκληρόν ὅστις. ὁ πόσι δὲ αὐτὸν πᾶσι, τούτων τὰ δὲ γὰρ
 τὰ ταῦτα ποιεῖν, ὡς αὐτὸν γὰρ βούλῃ ἀπὲρ δαῖ, τὸ
 ἵππον, οἷον πρὸς εἰρηται. αὐτὸν αὐτὸν μὲν τὸ σῶμα
 ἵππου, ὅτι αὐτὸν χαλεπῶς, ὡς ἐκνύειν, οὐτὲ αὐτὸν
 σῶμα, ὡς μὴ αὐτὸν δαῖ. ἐπεὶ αὐτὸν δὲ αὐτὸν αὐτὸν
 αὐτὸν

αἰρετὸν αὐχρῖνα, ολοτόμον θυβὺς τὸν χαλινόν, καὶ τὰλλα
 δὲ δ' εἰ ὡσπερ εἰς παυόμεθα λέγοντόν, γὰρ αὐ καλῶς ὕ-
 περετῇ, χαλκῆς δὲ τῷ ἵππῳ. ὅταν δ' αἰδιότης ἡδύμῳ
 ἢ ἵππῳ τῇ τε ὑψιλαυχρῖα καὶ τῇ χαλαρότητι, γὰρ τὸ
 πῶ οὐδὲν δὲ χαλεπὸν πρὸς φέρειν ὡς πνεῦμα ἀναγκά-
 ζοντα, ἀλλὰ θωπύειν ὡς παύσασθαι βουλόμενον. ὅταν
 γὰρ μάλα διατρίβῃ πρόοισι ἐς τὴν ταχέαν ἵππασί-
 αν, ὡς δὲ καὶ τῷ ταχὺ δέμῃ ἵππῳ ἡδύει, τὴν μέλειον.
 ἐκφυγῶν γὰρ οὐδέ τις βιάσῃ περδύεται, ἀλλὰ θεῖ. πύ-
 τω γὰρ πῶς φωνὴ ἡδύεται, ἢ μητις πλείω τῷ καιρῷ δέμῃ
 ἀναγκάζει. ὑπερβολῶν δὲ τὸ καιρὸν, οὐδὲ τὸ πάντων
 ἡδύον, οὐτε ἵππῳ, οὐτε ἀνθρώπῳ. ὅταν γὰρ μὴ εἰς τὸ
 ἵππῳ δέμῃ μετὰ τῷ κυδρῷ ἀπὸ μὲν ἢ, εἰς ἱσμὸν ἢ
 δὴν που ἡμῖν, ἢ γὰρ τῇ πρώτῃ ἵππασίᾳ ἐκ τῷ σφοδρῷ ἐς
 τὸ δαΐμον ὁρμάσθαι, ἢ δὲ τις εἴς τὸ μὴ μεμαθηκός τὸ αὐ-
 τὸ ἅμα αὐτὸ λαμβάνεται τε τῷ χαλινῷ, καὶ σημήνῃ τῷ
 ὁρμητικῷ τῷ τούτῳ, ὑπὸ μὲν τῷ χαλινῷ πεδιθεῖς,
 ὑπὸ δὲ τῷ ὁρμῶν σημεῖον θύει ἐγείρεται, καὶ πρὸς ἄλλῃ
 τῇ μὴ τὰ εἴρετα, αἶρεται δὲ αὐτὸ τῶν τὰ σκέλη ὁρμηζόμε-
 νῳ. ὃ μὲν τοι ὕψος, ὃ γὰρ μάλλον ὅταν λυπῶνται ὕψος
 τοῖς σκέλεσιν ἵπποι χέοντα. ἢ δὲ τις οὕτως ἀνέλωπυ-
 ρμῶν αὐτῷ δὴ χαλινόν, γὰρ ταῦτ' ὕψος ἡδύον τῷ δαΐ-
 τῷ χαλαρότητα τῷ σφοδρῷ λελεύσῃ νομίζω, κυδρῷ ἢ
 τῷ χήματι, ὕψος δὲ τοῖς σκέλεσιν γαυρῶσθαι, φέ-
 ρεται πάντ' ἵπποι ἐκ μὲν ἡδύον τῷ πῶς ἵππον
 καλῶς πεισμένον, καὶ οἱ δὴ μὲν τοῖς ἵπποι τοιοῦτον, ἀρκα-
 λῶς μὲν ἐλθὼν θείον τε καὶ ἐλευθεργόν, καὶ ἵππασιν, καὶ
 θυμῷ δὴ, ὅσπερ ὁρμῶν, καὶ ἅμα ἡδύον τε καὶ ἅμα γοργόν ἡ-
 δέμῃ. καὶ ταῦτα ἢ δὴ ἡμῖν τῶν τῶν ὡς θυμῶν, μέχρι τῶ
 τῶν ἡμῖν γὰρ ὅσπερ. ἢ δὲ τις ἀπὸ βελήθῃ καὶ πομπικῶ
 καὶ μετὰ τῶν καὶ λαμπρῶ ἵππῳ χήματι, ὃ μάλα μὲν τὰ
 τοιαῦτα ἐκ παντὸς ἵππου γίγνεται, ἀλλὰ δὲ ὑπὸ
 φαῖ αὐτῷ καὶ τῷ ψυχρῷ μεγαλόφροντα, ὅτ' ὁ σῶμα δὴ
 σφοδρῶς οὐ μὲν τοι ὅγε ὁρμῶν τινὸς τὸ σκέλη ὕψος ἔχον-
 τα ὅτ' ὁ σῶμα αἶρεται διωκόμεν, ὅσπερ ἔχει. ἀλλὰ μάλ-
 λον ὅς αὐ τὴν ὁρμῶν ὕψος τε καὶ βραχέαν καὶ ἰχυ-
 ρὸν ἔχει, καὶ οὐ τὴν κατ' οὐρανὸν λέγομεν, ἀλλ' ἡ πέφυκε
 μετὰ τῶν τῶν πλεονέκων καὶ τῷ ἰσχυρῷ τῷ τῶν κενεῶνα,
 οὐτῷ δὴ διωκόμεν τὸ ὅρμῶν ὑπὸ τῶν τῶν ὁπίδια σκέ-
 λη ὑπὸ τὰ ἐμπροσθία. ἢ γὰρ τις ὑπὸ τῶν τῶν αὐτῷ ἢ
 νακρῶν τῷ χαλινῷ, ὅσπερ μὲν τὰ ὁπίδια γὰρ τοῖς ἀ-
 σφαγῶν, αἶρεται δὲ τὸ πρόοισι σῶμα, ὡς τοῖς δὴ θηκῶν
 τῶν φαίνεται τὴν γαστέρα καὶ τὰ αἰσθῶνα. δὲ δὲ καὶ ὅ-
 ταν ταῦτα ποιεῖ, δὴ δὴ αὐτῷ τῷ χαλινῷ, ὅπως τὰ καλ-
 λιστὰ ἵππῳ ἐκὼν τε ποιεῖ καὶ διοικῇ τοῖς ὁρμῶν. εἰσι μὲν
 τοῖς οἱ καὶ ταῦτα διδασκῶσιν. οἱ μὲν ἔλαττον ὑπὸ αὐ-
 ἀσφαγῶν κρέοντο. οἱ ἢ καὶ βακτῆρια πρὸς τρέχοντα
 ἴνα κελεύσῃ ὑπὸ τῶν κενεῶν παῖσι. ἡμῖς γὰρ μὲν
 τοῖς τῶν διδασκαλῶν νομίζομεν, ὡσπερ αἰ-
 λέγομεν, ἢ γὰρ παντὶ πρὸς πῶν τὸ γὰρ αὐ ποίησι τῷ αὐτῷ
 βῆται καταγνώμης τυγχάνειν φασάντων πρὸς αὐτῷ. ἢ ἢ
 ὃ ἵππῳ ἀναγκάζομεν αὐτῷ, ὡσπερ ὅτ' ὁ σῶμα λέγει,
 ὅτ' ἐπίσκη, ὅτε καλὰ ὅστις οὐδὲν μάλλον, ἢ ὅστις ὁρμῶν
 σὺν ματιγῶν ὅτ' ἐκφύζω. πολὺ δὲ αὐ πλείω ἀρμηνοῖν,
 ἢ καλὰ ποιεῖν ὁ τοιαῦτα πάσχω, ὅτ' ἵππῳ καὶ ἀνδρῶ-
 πῳ. ἀλλὰ δὲ ἀπὸ σφύων ἔχοντα πάντ' αὐτὰ τὰ καλῶν
 καὶ

ubi equus ceruicem attollet, statim freno indulgendū,
itemq; alia oportebit: id quod monere non cessamus,
dum scite obsecundari, uicissim illi gratificari. Cumq;
animaduersum fuerit delectari equum elatione cerui-
cis, & habenarum laxitate, tum cauebitur, ne quid il-
lo tempore huic molestiæ obijciatur, quasi ad laborem
equum adigere uelimus, sed blandimentis tum equum
demerebimur, ut speret requietem; ita enim magis pro-
pto animo ad celeritatem agitationis deueniet. Iam ue-
ro celeritate etiam gaudere equos, satis argumenti est
quod liberatus pedetentim nullus abit, sed aufugit
hæc enim certè est uoluptas equorum, nisi forte ad cur-
suram importunius fuerint incitati. Vnde quid-
dem opportunitas abest, id iu-
cundum esse nequit tam homini quam
equo. Sed cum inter agitandum equus exultabit, scilicet
edoctus iam priore agitatione fuit de flexibus ad cele-
ritatem incitari: quod cum facere sciuerit, si quis tum il-
lum adductis habenis retineat, & signum aliquod
det concitationum, coërcitus hic frenis, imperio conci-
tationis commouetur, & pectus effert, & iratus pro-
tollit crura altius, nō mollia tamen hæc, quippe in of-
fensis iam non magis mollibus cruribus uiuantur equi.
Sic igitur exardescente equo, si frenis indulgeas, ibi
præ gaudio, quod in laxitate se freno liberatum putet,
exultabundo habitu, mollibusq; cruribus elatè sese in-
feret, planè representans pulchritudinem qua compo-
nere se equi solent festinantes ad alios equos. Quicq;
hoc cernunt, talem equum appellant liberalem, & uo-
luntarium, & equitorem, & ferocem, et superbum,
simulq; & iucundum & terribilem aspectu. Atque
hæc quidem, ijs qui talia fortè ambierint, hæcenus
nos perscripsisse satis esto. De equis autem ad pompam
idoneis, quicq; sese erigere, & præclari uideri soleant,
si quis tales requirit, is sciat non cuiusuis equi hæc es-
se opera, sed eorum qui sint animis ingentibus, & ua-
lidis corporibus præditi. Quod autem nonnulli arbi-
trantur, cum mollitudine crurum coniunctam esse e-
rigendi facultatem, id uerum non est: sed lumbi, (lum-
bos nunc appello non quæ caudam uersus, sed quæ in-
fra latera & coxas ad ilia tendunt) quibus sunt mol-
les & succincli atque robusti, poterunt spaciose prio-
ribus cruribus subijcere posteriora. Hoc cum accide-
rit, tum si quis freno concutiat os equi, sit ut posteri-
res in talos ille reflectatur atq; subsidat, erigat autem
superiores corporis partes, sic afficientibus contrà al-
uius & inguen ut appareat. Ibi igitur frenis indulgen-
dum, uti equus, quod pulcherrimum est in hoc gene-
re, faciat libens, itaq; hoc spectatoribus facere uideat-
ur. Ad hæc etiam aliqui erudiunt equos, quorum hi
uirga tales pulsant, illi baculo iubent accurrere, qui
coxas uerberet. Nobis uero hæc uidetur institutio o-
ptima, si id quod semper dicimus, non omittatur un-
quam, equo ut quies contingat, postquam uoluntati
agitatoris obtemperauerit. Quicquid enim necessitate
equus, quemadmodum & Simo ait, neq; scit facere, neq;
deceat, nō magis profectò, q̃ si histrio ad actionē flagris
atq; stimulis incitetur. Nam multò plura turpiter quā
laudabiliter designauerit inter hæc tam equus quā ho-
mo: proinde cōpositum undiq; equum ad uenustatem

et splendorem maximum, signis quibusdam ad ostentationes excitabimus. Quod si post equitationem, et copiosum sudorem, necnon cum se scite erexerit, statim sessore ac frenis releuetur equus, non dubitandum quin sua uoluntate postea ad erectiones peruenturus sit. Super huiusmodi iam quidem agitationi idoneis equis resistentes, et diu pinguntur, et heroes: hominesque in usu horum decete, magnifici uidentur. Usque adeo uero equus qui sese erigit, uel pulchra uel admirabilis, uel etiam expetenda res est, ut omnium oculos spectantium in se conuersos teneat, tam iuuenum quam seniorum. Nemo quippe est qui uel discat, uel defatigetur omni illo spectaculo praeclara ostentationis. Verumenimvero si forte contingat, ut talis equi domino, aut turma, aut agmen ducendum sit, non par fuerit hoc cum studere, solus ut ipse clarus, sed potius ut uniuersi sequentes conspiciant. Si igitur praecesserit eo habitu, qui talium equorum in primis praedicatur, aliquis erigens in soliditate corpus altissime, et ipse scilicet progreditur lentius, et pedetentim alij equi sequuntur, id quod aspectu praeclarum esse nequit. Sin ductor equum excitatum agitauit, neque celerrime, neque segnisime, atque ita ut sequentes equi reddantur ex hoc animosi ac truces maxime, et in labore minime turpi forma appareant, tum uero et fremitus, et spiritus equorum consequatur, atque non ipse modo, sed uniuersus comitatus conspiciendus erit. Qui cumque sane feliciter equum, sique illum eduxerit sufferre laborem ut ualeat, sique utatur hoc recte cum in bellis exercitationibus, tum in ostentanda equitatione, tum uero et in preliis certaminum, quid obsecro huic obstitit, quo minus reddat preciosiorem equum quam ad se peruenit, et quin probatos equos possideat, ac ipse equitationis gloriam obtineat, nisi diuina uis prohibuerit? Libet etiam perscribere quibus armis instructum esse oporteat eum, qui in equo periculum adire uoluerit. Primum igitur moneo, ut talis induatur thorax siue lorica, quae corpori accommodata sit: atque thoracem conuenientem quidem hunc corpus gestat, illum uero nimis laxum humeri soli sustinent. Iam angustior, uinculum est, non armatura. Quia uero ceruix uitalium partium et ipsa est, ideo censemus de ipso thorace educendum ad hanc comparatum tegmen: hoc enim et equitem exornare, et si debito modo fabricatum sit, illius totam faciem, si uideatur, usque ad nasum includere poterit. Galea maxime laudamus Boeotij operis, huiusmodi enim et quicquid extra thoracem de corpore eminet, rectissime protexerit, nec impedierit prospectum. Ipse thorax ita esto elaboratus, ne uel sessioni uel reclamationi obstet. Ad inguen et uerenda, circumque haec, pinnae applicentur tot et tales, quae illas partes obtegant. Verum cum sinistra quoque manu afflicta, inutilis equus reddatur, ideo ad hanc muniendam repletam armaturam probamus, quam uocant Manum: ea enim cum humerum quoque obducit, et lacertum ac cubitum, ipsosque digitos, quibus habena tenentur, tum extenditur et comprimitur, tum uero partem sub alis thorace minus defensam ipsa protegit. Dextram necesse est attolli, siue iaculum conijcere, siue plagam inferre equus uoluerit. Ab hac igitur remouebitur quicquid in thorace impedire illam posset,

καὶ λαμπρότατα ὑπὸ δεικνύσθαι, ἢν δὲ καὶ ὅταν μὲν ἰππάζηται, μέγχι πολλοῦ ἰδρῶτος ἐλαίνηται, ὅταν δὲ καλῶς μετεωρίζῃ καὶ αὐτὸν, ταχὺ τε καταβαίνειται, καὶ ἀρχαλινῶται, ἐν γὰρ εἰδέναι, ὅτι ἐκὼν εἰσιρ εἰς τὸ μετεωρίζειν καὶ αὐτὸν. ὑπὸ τῶν τοιούτων ἡδὴ δὲ ἰππαζομένων ἰππῶν καὶ θεοὶ καὶ ἥρωες χράσσονται, καὶ ἀνδρῶν οἱ καλῶς χρώμενοι αὐτοῖς, μεγαλοπρεπῆς φαίνονται. ὅταν δὲ καὶ ἐστὶν ὁ μετεωρίζων καὶ αὐτὸν ἰππῶν σφόδρα, ἢ καλὸν ἢ θαυμαστὸν ἢ ἀγαθόν, ὡς πάντων ὁράντων καὶ νείων καὶ γερασφόρων τὰ ὅμματα κατέχῃ. ὁ δὲ γοῦν ὅτε ἀρχαίπει αὐτὸν, ὅτε ἀπαγορεύει θεώμενον, ἢ ἀνδρῶν ὑπὸ δεικνύσθαι τῇ λαμπρότητι. ὡς γὰρ μὴ ποτε συμβῇ πινὶ τῇ τριτοῦ ἰππομυκτημνίων, ἢ φυλαρχῆσαι ἢ ἰππαρχῆσαι, ὁ δὲ αὐτὸν ὅσον ἀποσάξῃ, ὅπως αὐτὸς μόνον λαμπρὸς ἔσται, ἀλλὰ πολλὸν μάλλον, ὅπως ὅλον τὸ ἐπὶ μνημον ἀξιοθέατον φανείη. ἢν μὲν οὖν ἡγήται, ὡς μολίσσῃ ἐπαινοῦσι τοῖς τοιούτοις ἰπποῖς, ὅς αὖ ἀνὰ τὴν αἰὶν μὲν καὶ πυκνότερα τὸ σῶμα βραχύτερον πεδαινῇ, δηλονότι καὶ βάδῃ ἐπὶ αὐτοῖς οἱ ἄλλοι ἰπποὶ αὐτῶν, ἐκ δὲ ταύτης τῆς ὁμιλίας τίς αὐτὸν καὶ λαμπρὸν γήσεται, ἢν δὲ ἐγγύς τὸν ἰππομυκτημνίων, μήτε ἱππῶν τάχαι, μήτε τῶν ἄλλων βραδέαι. ὡς δὲ θυθυμόπειται ἰπποὶ καὶ γερότατοι, καὶ πονεῖν θυθυμόπειται γίγνονται, ἐὰν ἡγήσονται, οὕτως ἀδρότερον δὲ τὸ φέρμα καὶ τὸ φέρμα τῶν ἰππῶν συμπαροῦσι τοῖς, ὡς ὁ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ πάντες ὅσοι συμπαροῦσι τῶν ἀξιοθέων αὐτὸν φαίνονται. ὡς γὰρ μὴ τοὶ τίς καλῶς ἰππωνήσῃ, πρὶν δὲ ὡς πόνους διώσας ἀποφείρειν, ἀδρότερον δὲ γήσεται ὅτι τοῖς πῶς πόλεμον μελετήσας, ὅτι ταῖς πῶς ἐπιδείξῃ ἰππασίας, καὶ ὅτι τοῖς πολέμοις ἐξ ἀγωνίσματος, τίς ἐπιμποδῶν τῷ τῶν, μήτε ὅχι πλείονος τε ἀξίως ἰππῶν πεῖν, ἢ ὅς αὐτὸν ἀγαλματεύει, καὶ οὐδὲ κίμους ἢ ἰππῶν ἐχθρὸν, θυθυμῶν αὐτὸν ὅτι ἰππικῇ, ἢν μήτε λαμόνιον βωλῇ. γράφει δὲ βολόμεθα καὶ ὡς δὲ ὡπλίσθαι τὸ μέλλοντα ἐφ' ἰππου κινδυνεύειν. πρῶτον μὲν πίνω φαμὲν χεῖρας τὸ θώρακα πῶς τὸ σῶμα πεποιθὲς. τὸ μὲν καλῶς ἀρμόζοντα, ἐκείνου φέρμα τὸ σῶμα, τὸ δὲ ἄγαν χαλαρόν, οἱ ὅμοιοι μόνον φέρονται. ὅγε μὲν λίαν σφόδρα δεινός, ὅχι ὅπλον ὅστις ἐπεί τ' ὁ αὐτὸν χεῖρας τὸ καυῖον, φαμὲν χεῖρας τὸ τῶν ὅτι αὐτὸν δάρα καὶ ὅμοιον τῶν αὐτῶν χεῖρας σείσασθαι πεποιθὲς. ὅσον γὰρ ἄμα κόσμον τε πῶς εἶναι, καὶ ἢν οἱ δὲ εἰργασμένον ἢ, δὲ εἶται ὅταν βούληται ἱππῶν αὐτῶν τὸ πρῶτον μὲν φέρμα. ἱππῶν γὰρ μὲν καὶ ἱππῶν εἰν νομίζομεν, τὸ βούλα πρῶτον. ὅσον δὲ αὐτὸν σείσασθαι μάλιστα πάντα τὰ ἐπὶ ἱππῶν τὰ θώρακα. ὅσον δὲ οὐ βωλῶν, ὁ δὲ αὐτὸν δάρα ὅπως εἰργασθῶ, ὡς μὴ βωλῶν, μήτε καθίξαι μὴ τὸν ὑπὸ τῶν. τὸ δὲ πῶς τὸ ἡπρότερον τὰ αἰσθῶν καὶ τὰ ἐν κλῶν, αἰσθῶν γὰρ τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα ἐσώσαν, ὡς αἰσθῶν τὰ μὲν. ἐπεί δὲ καὶ ἀφίξαι χεῖρας ὡς πῶς πῶς κατὰ τὴν ἰππῶν, καὶ ταῦτα ἐπαινοῦμεν τὸ εὐρημῶν ὅπλον τῶν χεῖρας καλῶν μὲν. τὸν τε γὰρ ὅμοιον σκεπάζει, καὶ τὸν βραχίονα καὶ τὸ πῶν, καὶ τὸ ἐχθρὸν τῶν ὑπὸ τῶν, καὶ ἐκταίεται δὲ καὶ συγκαμπέται. πῶς δὲ τοῖς καὶ τὸ ἐκταίεται τὸν θώρακα τὸ τὴν μαχαλὴν καλὴν τῶν γὰρ μὲν δεξιὰν ἐπαινεῖν δὲ καὶ τὴν ἀκοντίσαι ὡς πῶς πῶς δεξιὰν. τὸ μὲν θώρακα τὸ καλὸν ταῦτα ἀφαιρέται.

ἀντὶ δὲ τοῦτου πῆρυγες ὄσων ἐν τοῖς γιγλύνουσιν πτε-
 ραῖται· ὅταν μὲν διαίρηται, ὁμοίως ἀναπύσσονται·
 ὅταν δὲ καὶ αἰετῇται, ἀπὸ κλειώντων· τῷ γε μὴν βραχί-
 νι, τὸ ὡσπερ κνήμης παραπδέμενον, ἀρκεῖν βέλτιον ἢ
 μὲν δοκεῖ εἶναι, ἢ στυλιδεῖν ὅπλα· τὸ γε μὴν ψιλοῦ μνη-
 αερομένης τῇ διεξίτι· σιγασίον ἐχρὺς τὸ θώρακ· ἢ μο-
 χείω, ἢ χαλκίω· εἰ δὲ μὴ, ἐν τῷ ὑπὸ καροτάτῳ ἀφυλα-
 κτερόν ἐστι· ἐπὶ ἐπὶ ὡς πᾶσι δὲ ἵππῳ, ἐν παντὶ λι-
 νθῶ καὶ ὁ ἀναβαλὲς γίγνεται, ὁπλίζετο δὲ, καὶ τὸ ἵπ-
 που προμετωπίσει, καὶ προσερενθίσει, καὶ παραπλὺ-
 ριθίσει· ταῦτα γὰρ ἅμα καὶ τῷ ἀναβαλῆτι παραμυρί-
 σθαι γίγνεται· πάντων δὲ μολις τὸ ἵππου, τὸν λεγε-
 ῶνα δὲ σκεπάζει· καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι καὶ ἀφανιστέ-
 πον ὄσιν· διωκτὸν δὲ σὺν τῷ ἐπὶ πῆρυν αὐτὸν σκεπ-
 σαι· καὶ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ τοιοῦτον ἐρεῖσθαι, ὡς ἀσφα-
 λίστερόν τε τὸν ἵππον καὶ ἡδὴ δαί, καὶ τὴν ἐδραν τοῦ ἵπ-
 που μὴ σίνεσθαι· καὶ τὰ μὲν δὲ ἅλα τοῦ ἵππου, οὕτω
 καὶ ὁ ἵππος καὶ ὁ ἵππος ὡς πῆρυν αὐτὸν εἶναι· καὶ ἡμα-
 δὲ καὶ πόδ' αὐτοῦ, ὑπερέχει μὲν αὐτὸν ἐκτός τῶν παρα-
 μυρίων· ὁπλιδέων δὲ καὶ ταῦτα, εἰ ἐμβαλεῖται γλῶσσι-
 ποσκύτους, ὅτι οἶον πρὸς αὐτὸν κρηπίδ' αὐτοῦ ποιοῦται· οὕτω
 γὰρ αὐτὸν ἅμα ὅπλον τε κνήμης, καὶ πρὸς ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ
 αὐτὸν εἶναι· ὡς μὲν δὲ μὴ βλάπτει δὲ δὲ ἡλεων ὄντων, ταῦ-
 τα ὅπλα, ὡς δὲ εἶναι γνῶντίους βλαπτεῖν· καὶ χροῖαν μὲν
 μάλλον, ἢ ξίφος· ἐπὶ αὐτοῦ μὲν, ἐφ' ὃ ψιλοῦ γὰρ ὄντι τῷ
 ἵππῳ, καὶ πῆρυν αὐτοῦ μὲν ἢ πληγὴν, ἢ ξίφους ἀρκέσει· ἀν-
 τὶ γε μὴν ὁ δὲ καὶ ἡμακίνου, ἐπειδὴ καὶ ἀδυνάτους καὶ
 δύσφορόν ἐστι, τὰ κρηπίδ' αὐτοῦ ὅπλα καὶ μάλλον ἐπὶ αὐ-
 τῷ· καὶ γὰρ ὁ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ διωκτὸν τῷ ὑπὸ κα-
 ροτάτῳ· καὶ τῷ λεπομένῳ οἶον τε χρῆσθαι, καὶ εἰς τὸ αὐ-
 τὸν, καὶ εἰς τὰ πλάγια, καὶ εἰς τὸν προδόν· καὶ ἅμα
 ἰσχυρότερόν τε τοῦ δὲ καὶ, καὶ ὑποφωτόν τε ὄσιν· ἀκόν-
 τισμα γὰρ μὴ τὸ μακρότατον ἐπὶ αὐτοῦ μὲν, καὶ γὰρ ἀρ-
 σενέει καὶ μεταβαλεῖν πάλτον, οὕτω μάλλον ὁρῶν
 ἐγγωρεῖ· καὶ ψιλοῦ δὲ ἐν βραχεῖ, καὶ ὡς αὐτὸς ἰσχυ-
 ρα ἀκοντίζοι· ἢ γὰρ πρὸς βαλλόμενον μὲν τὰ ἀρίστερά,
 ἐπὶ αὐτῶν δὲ τὰ διεξίτι, ὁ δὲ αὐτοῦ μὲν δὲ ἐκ τῶν μὴ
 ῥῶν, μικρόν ἐπὶ αὐτοῦ κρηπίδ' αὐτοῦ τὴν λόγχην ἀφῆ, οὕτω
 σφιδρότατόν τε καὶ μακρότατον οἶσται τὸ ἀκόντιον·
 δύσχωτάτον μὲν τοῖς ἐκ τῶν σφιδρόν ἀμυνόμενον,
 αἰεὶ δὲ ἢ λόγχην· καὶ ταῦτα μὲν δὲ ἡ δὲ ἰδιώτη καὶ ὑπο-
 μνήματα, καὶ μαθήματα, καὶ μελετήματα γὰρ ἀφῆ
 ἡμῖν· ὁ δὲ ἵππος ἀρχὴν προσήκειν ἐδιδόται τε καὶ
 πρῶτον, ἐν τῷ λόγῳ δὲ
 δὴ λῶται.

et huius loco in nexibus applicatiles erunt pinnae,
 quae intensa cum manu quasi excurrant, redu-
 ctasque cum illa rursus iungantur. Lacerto ueluti o-
 crea quaedam ut apponatur satius fuerit, quam de ar-
 matura ut religetur. Quam partem sublata dextra nu-
 dat, eam iuxta thoracem munire studebimus, aut lo-
 reo aut aereo integumento, aliter maxime uitalem par-
 tem, neglexerimus. Ceterum leso equo cum in disci-
 mine summo uersetur equus, exarmabitur et equus
 10 frontali, et pectorali, et lateralibus, quae iam equiti
 femoralia futura sint. In primis uero illa equi commu-
 nientur, horum enim et letalia maxime uulnera, et
 ipsa tenerrima sunt. Poterunt autem cum ephippio mu-
 niri, quod ea parte sui, qua equo insternitur, ita consu-
 tum esse debet, ut et firmiter equus resideat, nec ip-
 sius equi ueluti sedile uitetur. Aliorum quidem mem-
 brorum tam equi quam equitis haec armatura fuerit.
 At tibiae ac pedes propendebunt scilicet infra femora-
 lia, communiri autem et ipsi ambo poterunt, si cal-
 20 cei fuerint facti de corio, quod soleis aptum habetur:
 ita enim simul armatae tibiae, simul calceati pedes e-
 runt. Atque haec arma equestria sunt, quibus a corpo-
 re, dijs propitijs, propulsari uis omnis posse uideatur.
 Sed ad hanc hostibus inferendam, nostra sententia me-
 lior erit machera quam ensis, quod de sublimi uiolen-
 tior sit plaga, quod genus est gladius ad ictus
 caesi inferendos idonei, quam ensis. Camacinae has-
 tae, hoc est, hastatae perticae loco, quae et fragiles et
 graues, probatur nobis si gestentur cornes, quae ui-
 30 bratiles magis sunt: nam alteram harum conijcere si
 mul peritus poterit, utique reliqua tam sursum quam la-
 tera uersus, atque etiam prorsus: simul haec sunt hastarum
 robustiores atque expeditiores. Iaculum autem eijci lon-
 gissimo spacio optimum putamus, ita enim cum auer-
 tere, tum mutare telum tempus magis permittet. Bre-
 uiter quidem et hoc perscribemus, quae iaculandi ra-
 tio praestantissima uideatur. Si enim protensis sinistris
 partibus, et reductis dextris de femore insurgens, pau-
 lisser prominentem cuspidem emisit equus, hoc pa-
 40 sto longissimo spacio iaculum feretur, ictu cum uehe-
 mentissimo atque etiam certissimo, si cuspidis semper id
 spectet, quo contenditur: id est quasi signum, gravis
 est. Atque haec tradita a nobis praeccepta, et ista
 doctrina praescripta, demonstratusque usus esto equiti
 priuato. Quae autem tenere atque exequi ducto-
 rem conueniat, alio libro expo-
 situm est.

NOBILI